

Finnish

God Doesn't Call Man To Judgment Without First Warning Him

63-0724

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Jumala ei kutsu miestä tuomiolle
varoittamatta häntä ensin**

Jeffersonville, IN, USA

24.7.1963

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Jumala ei kutsu miestä tuomiolle varoittamatta häntä ensin

¹ “Kutsua kymmenentuhatta Enkeliä”, kun yksi olisi voinut hävittää maailman, “mutta Hän kuoli sinun ja minun puolestani.” Se on jotakin, minkä haluan ottaa perustaksi Sanomalleni sunnuntaiaamuna, jos Herra tahtoo, aiheesta “Mitä oli Kristus?” Ja me odotamme, että ehkä nämä pienet tytöt voivat laulaa tuon laulun jälleen meille sunnuntaiaamuna. Veli Wheeler, minä haluan sanoa, että sinulla varmasti on kaksi hienoa pikku naista siinä, ja heidän pukeutumisensa, ja ilman meikkiä ja kaikkea muuta. Minusta he näyttävät kristityltä, ja laulavat ja toimivat kuten kristityt. Se on kovasti hienoa.

² Uskon sanoneeni vaimolleni eräänä päivänä, että meillä todella on puhtaalta näyttävä joukko naisia täällä. Minä arvostan sitä. Heidän puhtaita kasvojaan, pitkiä hiuksiaan ja säädyllystä pukeutumistaan. Minä – minä – minä ihailen teitä joka kerta tullessani sisälle. Minä sanoin Medalle: “Minä haluaisin saada heidät kaikki riviin joskus ja ottaa heistä valokuvan, niin että voin näyttää toisille seurakunnille millä tavalla meidän seurakuntamme on täällä”, missä me puhumme näistä asioista ja he – he tottelevat. Ja me olemme iloiset siitä. Se tekee jotakin meille. Me tiedämme, että kun meillä – meillä on pyyntöjä, ja meidän sydämemme ei tuomitse meitä, niin Jumala kuulee meitä.

³ Tänä aamuna, eräs ystäväni, joka asuu kaukana täältä, lepäsi siellä vain – vain tuskin eläen, ja he ajattelivat hänen kuolevan muutamassa minuutissa. He soittivat noin päivän sarastaessa. Minä nousin ylös vuoteesta lattialle ja aloin rukoilla tuon vanhan miehen puolesta, ja kykenin Jumalan armosta saamaan yhteyden tuohon henkeen, ja tässä se tuli takaisin. Hän tuli kuntoon, tuli takaisin jälleen, näettehän, eläen vielä tänä iltana meidän kanssamme, Jumalan kunniaksi. Se on vanha veli Dauch, yhdeksänkymmentäyksivuotias, ja on ylittänyt kahdellakymmenellä – kahdellakymmenelläyhdeellä vuodella elämänsä vaelluksen ajan. Mutta Herra on hyvä ja täynnä laupeutta, ja me olemme kiitolliset siitä.

⁴ Veli Neville, me katselemme toisiamme, ja minä tiedän, että minulla on vielä yksi kokous täällä, ja se on ensi sunnuntaina. Minä – minä en haluaisi ottaa pastorin paikkaa, minä rakastan kuulla hänen saarnaavan.

⁵ Sunnuntai-iltana, kun hän saarnasi... Ja minä menin jälkeenpäin ystäväni veli ja sisar Evansin kanssa tähän pieneen paikkaan syömään voileipiä, ja kohtasimme siellä veli ja sisar Sothmannin. Veli Sothman ja kaikki muut heistä tekivät huomautuksia tuosta hienosta sanomasta. Ja minä sanon teille, että minä elin sillä melkein koko viikon. Ja jotkin noista huomautuksista, kuten se, että strutsi luulee piilottaneensa itsensä, kun se työntää päänsä hiekkaan, vaikka suurin osa siitä yhä on näkyvissä. Ja suunnilleen sillä tavalla mekin teemme joskus. Me yritämme kätkeä päämme jonkin taakse ja kuitenkin me yhä olemme näkyvissä, tiedättehän. Hän näkee jokaisen hitusen meistä. Niinpä minä todella arvostan sitä.

⁶ Sitten ajattelin, että haluaisin puhua seurakunnalle... Ja veli Neville puhuu teille koko ajan, joten sitten ollessani täällä minä ajattelin tulla käväisemään. Enkä halua olla jonkinlainen tekopyhä ja istua siellä talossa, kun ovet avataan täällä. Minulla – minulla... minä haluan olla täällä, koska rakastan teitä.

⁷ Voin sanoa teille, että ilmasto täällä ei sovellu minulle, minä olen allerginen tälle ilmalle täällä. Ja niin pian, kuin tuo ilma osuu minuun, kurkunpääni tulehtuu, eikä ole mitään, mitä te voisitte tehdä sille. Enkä minä... Eikä meistä tunnu hyvälle, kenestäkään meistä, ollessamme

täällä. Tuskin yksikään meistä on tuntenut oloansa hyväksi, siitä asti, kun tulimme tänne, koska me olemme jotenkin tottuneet tuohon korkeaan ilmastoon.

⁸ Mutta yksi asia, joka vetää minua tänne, olette te kaikki. Kyllä, te kaikki. Tiedättehän, kuinka te löydätte paljon ystäviä, ja minä olen siitä niin kiitollinen. Olen juuri laskenut, että tunnen henkilökohtaisesti noin miljoona ihmistä ympäri maailman. Joku kerran arvioitsi, että henkilökohtaisesti tuntisin noin kymmenen miljoonaa ihmistä. Mutta on jotakin, joka koskee kotia ja määrättyjä ihmisiä. Jokaisella on niin, teillä on erityisiä ihmisiä elämässänne. Minä uskon sen. Jos ei niin olisi, niin miksi sitten meidän vaimomme on niin erityinen meille? Ja miksi – miksi meidän... näettehän... meidän vaimomme, aviomiehemme ja niin edelleen, se – se on erityislaatuista. Ja niin se on myös ystävienne kanssa. On jotakin niin, että te rakastatte tavata ja keskustella heidän kanssaan.

⁹ On myös pieniä paikkoja. Ja minä voin ajatella, tätä entistä suota tässä, missä tämä rakennus nyt seisoo, joka ennen ei ollut kuin suolammikko. Siitä syystä, tuo tie on tuolla kauempana, koska se kiersi tämän lammikon. Tämä on itse asiassa tontti, ja tie kulkee tästä oven edestä. Mutta se oli suolammikko. Ja muistan, kun tulin tänne yrittäen löytää paikkaa rakentaa kirkko Herralle, ja olin vain nuori poika.

¹⁰ Ja minä kuuntelin näitä, tätä nuorta miestä ja tätä toista täällä, kuinka he rukoilivat hetki sitten, kaikella innolla. Minä ajattelin: “Tiedätkö, minä kykenin rukoilemaan tuolla tavalla, niin että tuskin vedin henkeä välillä.” Ja sitten te tulette vanhemmaksi ja te jotenkin hidastutte hieman. Kuitenkin te yhä liikutte eteenpäin, mutta “toisella vaihteella”, niin kuin sanoin veli Noodille tuolla ulkona. Ja sitten jonkin ajan kuluttua te tulette hyvin matalalle vaihteelle, täyttyessänne seitsemän- tai kahdeksankymmentä vuotta, luulisin. Mutta kuitenkin, te yhä liikutte eteenpäin. Ja niin kauan, kuin te liikutte, niin mitä eroa, sillä on? Se vain ottaa hieman enemmän aikaa päästä sinne.

¹¹ Minä muistan, kuinka rukoilin juuri tässä rikkaruohojen keskellä, juuri, sillä paikalla, missä tämä puhujanpöytä nyt seisoo, se on mihin löin pienen paalun, tietääkseni panna tämän pöydän tälle paikalle. Herra Jumala antoi minulle tämän paikan. Kyllä vaan. Juuri tuolla kulmakivessä lepää todistukseni näystä tuona aamuna, kun laskin sen, jota tuskin ymmärsin silloin. Sanottiin: “Tämä ei ole sinun tabernaakkelisi, mutta tee evankelistan työ.” Katsoin ulos ja näin koko maailman siellä ja kirkkaan sinisen taivaan ja näin ihmisten tulevan kaikkialta; se lepää siellä kulmakivessä. Kuinka vähän minä tiesin, mitä tulisi tapahtumaan, vaikka näky sanoikin niin; mutta se ei petä, se tulee olemaan siellä joka tapauksessa.

¹² Minulla on ollut paljon tapaamisia tällä viikolla, koska sunnuntaina Herran armollinen Läsnäolo tuli alas. Ja minun oletettiin lähtevän pois viime maanantaina.

¹³ Me emme vielä ole ottaneet lomaa lapsille. Minun lomani tulee hieman myöhemmin. Mutta olen halunnut viedä lapset jonnekin pieneksi aikaa. Heidän täytyy mennä takaisin kouluun nyt ja minä ajattelin, että tämä viikko olisi sopiva aika. Tulen kohtaamaan Chicagon ensi viikolla tuossa kokouksessa siellä.

¹⁴ Mutta, kun tuo Hengen voitelu tuli, niin minä ajattelin: “Nyt on aika yksityisille tapaamisille.” Nyt on aika, että nämä... Ja voin nähdä joidenkin ihmisten istumassa täällä, jotka olivat siellä huoneessa. He tietävät, kohtasiko Herra meitä vai ei.

¹⁵ Outo asia että... joka ainoa paitsi jotkut naiset, jotka Billy laittoi sinne väliin, joku rouva Louisvilleä, hänellä oli pieni tyttö täällä, ja luulen, että he itse asiassa kuuluivat Louisvillen Church of Godiin, tai jotakin sellaista. Mutta jokaisessa tapauksessa joka ainoa heistä, joka tuli sisälle, ennen kuin lähdin kotoa, Pyhä Henki kertoi minulle, kuka tulisi olemaan siellä, ja mitä he tahtoivat kysyä. Ja minä kirjoitin muistiin pienelle paperille, ja sanottiin tarkalleen, mitä he

tulisivat kysymään, heidän kysymyksensä sillä tavalla kuin he tulisivat kysymään ne, ja kuinka niihin tuli vastata. Sitten minä kerroin heille: “Tässä on tarkalleen mitä sinä... katsohan nyt, mitä Pyhä Henki sanoi muutama minuutti sitten täällä...” Ojensin sen pöydän ylitse ja sanoin: “Näetkö? Hän kertoi tämän minulle, ennen kuin sinä edes tulit.” Mutta vielä ollessani kotona, sanottiin kuka tulisi olemaan siellä, ja mitä se tulisi olemaan, mikä heidän asenteensa tulisi olemaan, ja kaiken siitä, ennen kuin edes lähdin kotoa.

¹⁶ Olen nähnyt monta kertaa, ollessani tulossa tiellä ja rukoillessani, olen nähnyt rukousjonon kulkevan ohitseni ja tiedän jokaisen nimen, joka tulee olemaan rukousjonossa, ennen kuin edes tulen tänne. Ja tiedän jopa, missä he tulevat istumaan ja miten he tulevat olemaan pukeutuneina ja miltä he tulevat näyttämään. Te ette kerro ihmisille kaikkea sellaista. Tapahtuu asioita, joita te ette yksinkertaisesti kerro heille. Se ei ole tarpeellista kertoa heille. Minä kerron ihmisille vain asioita, joiden ajattelen auttavan heitä, kun Herra painostaa minua kertomaan heille, sanoen: “Sano tämä.” Te ette halua kertoa kaikkea mitä näette, koska se ei olisi oikein, näettehän, te vain... tietenkin joutuisitte vaikeuksiin ja kaikkea muuta sellaista. Teidän täytyy tietää kuinka käsitellä noita asioita Herran Hengellä.

¹⁷ Minun edessäni on seissyt ihmisiä kysymässä kysymyksiä minulta, ja minä tiedän tarkalleen mitä se on, mutta minä en halua kertoa heille, koska tunnen, että jokin pidättää minua tekemästä sitä. Te muistatte, uskon, että se oli viime keskiviikkona, kun saarnasin aiheesta *vanki*, näettekö? Te haluatte kertoa sen tuolle henkilölle, mutta jokin sanoo: “Älä tee sitä.” Henki sanoo: “Älä tee sitä. Älä tee sitä.” Kuitenkin lahja katsoo suoraan sitä. “Älä tee sitä. Älä tee sitä.” Näettekö, niinpä teidän on parasta olla tekemättä sitä; tai muuten olette vaikeuksissa Jumalan kanssa.

¹⁸ Me emme tule tänne tänä iltana vain seisoaksemme täällä. Me haluamme kuulla Herran Sanaa. Te olette rukoilleet ja meillä on ollut ihmeellistä aikaa, ja minä aina tullessani tuon pienen vihkosen tekstejä mukaan, koska joskus veli Neville pyytää minua: “Haluaisitko tehdä tämän”, tai, “tehdä tuon”, tai “puhua?” Ja minä katson tänne löytääkseni aiheen, ja sitten me aloitamme siitä. Ja minä olen varma...

¹⁹ No niin, me emme koskaan tiedä, me emme voi sanoa sitä. Te näette kuinka minä olen tullut tänne joskus aihe mielessä, josta tulisin puhumaan, ja tultuani tänne se muuttuu täydellisesti toiseksi. Ja minulla on ollut raamatunpaikat kirjoitettuna ylös ja minä sanon: “Minä tulen käyttämään tätä tekstiniä, ja tulen käyttämään näitä raamatunpaikkoja. Niin kuin ne tulevat alas, minä tulen sanomaan tämän, tuon tai jotakin muuta.” Minä kirjoitan muistiin, kuten 1. Kor. 5:15, ja 2. Kor. 7:1, ja Matt. 28:16, ja niin edelleen, paikan seurattessa toistaan, ja minä kirjoitan nuo raamatunpaikat ylös. Ja katson sinne ja tiedän, mitä nuo raamatunpaikat sanovat, ja joskus ne eivät edes kosketa sitä, vaan menevät kokonaisuudessaan ympäri toiseen suuntaan. Ja niinpä me emme tiedä sitä.

²⁰ Niinpä nyt, jos Herra tahtoo, minä haluan puhua näiden pienten kokousten sarjan päätökseksi täällä, sunnuntaiaamuna hyvin tärkeästä asiasta. Niinpä tulkaa aikaisin ja valmistautukaa viipymään hieman myöhempään, ehkä suunnilleen kello kahteen asti. Minulla on noin kolme- tai neljäkymmentä raamatunpaikkaa jo kirjoitettuna muistiin tästä aiheesta. Mitä minä yritän tehdä, jos Pyhä Henki auttaa minua, on ottaa tämä Sanoma ja asettaa se sille paikalle, missä se on nyt, rakentaa se sieltä alkaen, missä se alkoi, ja tuoda se suoraan tähän nykyiseen aikaan.

²¹ Niinpä minä sitten lähdän Chicagoon ja sieltä suoraan Arizonaan ja sitten edelleen ja edelleen. Ja niin pitkälle kuin tiedän, se saattaa olla jälleen ensi vuosi, ehkä ensi kesä, ennen kuin pääsen jälleen takaisin tabernaakkeliin, ellen sitten kulje tästä ohitse jonnekin, koska minulla on kokouksia.

²² Ja Billy juuri nyt on työskentelemässä maailmanympärimatkan kanssa, jonka tulisi alkaa välittömästi joulun jälkeen. Ja minä olen varattu aina suunnilleen joulukuuhun asti. Ja ehkä joulukuun ensimmäisellä viikolla olen Dallasissa. Niinpä sitten tammikuussa me haluamme aloittaa täydellisen maailmanympärimatkan, ja me työskentelemme sen kanssa nyt, löytääksemme minne Herra haluaa johtaa. Ja minä olen niin kiitollinen ihmisille, saarnaajille, niin paljon kuin sanonkin heidän kirkkokuntiaan ja muita sen kaltaisia asioita vastaan.

²³ Tiedättekö, että noissa kirjoissa, jotka ovat tuolla takana nyt, veli Roy Bordersin huolehtiessa kutsuista, ja vuoden alusta, joulun jälkeen sinne on tullut yli tuhat kutsua ympäri maailman. Sinne on tullut tuhannen kutsua, joten Herran täytyy ohjata minua, mihin niistä mennä ja mitä tehdä. Me olemme riippuvaiset Hänestä. Te ette voisi ottaa niitä kaikkia vastaan. Te ette voisi ottaa niistä enempää kuin kahdeksan tai kymmenen kesässä, vaikka yrittäisittekin... ellette sitten mene yhdeksi illaksi tänne ja toiseksi tuonne... ja he pyytävät kahdeksi viikoksi ja kolmeksi viikoksi ja niin edelleen, ja niin pitkäksi aikaa kuin voit viipyä, tai jotkut heistä sanovat: "Juuri niin pitkäksi aikaa kuin Herra johdattaa", ja kaikkea sellaista. Niinpä te ette tiedä tarkalleen, mistä alkaa ja mitä tehdä. Niinpä me asetamme ne Herran eteen ja sanomme: "Kerro Sinä nyt se meille, taivaallinen Isä." Ja auttakaa te minua rukouksessa tämän asian vuoksi, auttakaa minua rukouksessa niin, että pääsemme tämän ylitse.

²⁴ Ja minä ajattelin, että sen jälkeen, kun meillä oli parantamiskokous viime sunnuntaina, me ehkä tänä sunnuntaina opettaisimme ja toisimme sen suoraan tähän päivään, näyttääksemme, mikä aika on, ja missä me olemme, mikä on Jumalan suuren suunnitelman kolminkertainen tarkoitus ennen maailman perustamista, ja sitten toisimme sen alas tähän päivään, tuon Jumalan kolminkertaisen suunnitelman. Minä työskentelen juuri sen toisen osan kanssa nyt, etsien esiin raamatunpaikkoja ja asettaen ne paikalleen.

Kumartakaamme nyt päämme hetkeksi.

²⁵ Herra Jeesus, lammastarhan Suuri Paimen, me olemme kokoontuneina tänne tänä iltana Sinun kaikkein armollisimmassa, pyhässä Nimessäsi. Me rakastamme Sinua, Herra, ja me kiitämme Sinua tästä rukoukokousillasta, seurakunnan hengellisistä lauluista, joita olemme laulaneet ilo sydämessämme, ja kuulin kuinka he tulivat sisälle, taputtaen käsiään. Ja sitten me menimme polvillemme ja kaikki vuodatimme sydämemme ulos Sinulle ja kiitimme Sinua siitä, mitä Sinä olet tehnyt meille, ja pyysimme, että Sinä jatkaisit vaellusta meidän kanssamme.

²⁶ Ja nyt on tullut Sanan lukemisen hetki, puhuaksemme jotakin siitä ihmisille. Ohjaa meitä ajatuksissamme, Isä, ja saa kunnia itsellesi. Ja sano jotakin tänä iltana meidän kauttamme, joka tulisi auttamaan meitä kaikkia, lähtemään täältä tarkoitus sydämessämme elää paremmin ja lähempänä Sinua kuin mitä olemme tehneet. Sen vuoksi me olemme täällä, Herra, me olemme täällä tietääksemme enemmän Sinusta. Ja me rukoilemme, että Sinä avaisit suuren olemuksesi meille tänä iltana Sinun Sanasi paljastuksessa, niin että voisimme tietää kuinka olla parempia kristittyjä ja kuinka toimia näissä viimeisissä päivissä. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²⁷ Katseeni osui nyt tähän tekstiin Jesajassa, Jesajan 38. Lukekaamme siitä Jesajan 38:

Noina päivinä oli Hiskia kuoleman sairas. Ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika tuli hänen luokseen, ja sanoi hänelle: Näin sanoo HERRA, Aseta huoneesi järjestykseen: sillä sinä olet kuoleva, etkä elävä.

Silloin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili HERRAA.

Ja sanoi: Muista nyt, Oi HERRA, minä rukoilen sinua, kuinka minä olen vaeltanut Sinun edessäsi totuudessa ja virheettömän sydämen kanssa, ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi. Ja Hiskia itki katkerasti.

Silloin tuli HERRAN sana Jesajalle, sanoen:

Mene, ja sano Hiskialle, Näin sanoo HERRA, Daavidin sinun isäsi Jumala, Minä olen kuullut sinun rukouksesi, Minä olen nähnyt sinun kyyneleesi: katso, Minä tulen lisäämään sinun päiviisi viisitoista vuotta.

²⁸ Lisätköön Herra siunauksensa tälle lukemiselle. Minä uskon, että tämä tässä on hyvin erikoinen aihe lyhyttä sanomaa varten. Minä haluan kutsua sitä nimellä: *Jumala ei kutsu miestä tuomiolle ilman, että ensin varoittaisi häntä.* Ja meidän tulee käsittää sen perustus tässä tekstissä tänä iltana, että Jumala varoittaa miestä ennen kuin antaa hänen kuolla.

²⁹ Se koskee jokaista. Me saatamme sanoa: "Tämä mies kuoli ilman varoitusta." Ei, ei, ei. Jumala ei koskaan... Te ette tiedä, mitä tuon miehen sydämessä oli, te ette tiedä, mitä on tapahtunut hänen elämässään. Jumala ei milloinkaan anna yhdenkään miehen kuolla ilman, että ensin varoittaisi häntä siitä, kertoen hänelle, se on jotakin, valmistamista. Jumala on yksinvalti, Hän kolkuttaa jokaisen miehen sydämelle, antaen hänelle mahdollisuuden tulla. No niin, mies saattaa kävellä pois ja hylätä Sen, ravistaa päätään Sille, kävellä pois ja sanoa: "Ah, se on vain hassunkurinen tunne, minä tulen selviämään siitä." Mutta joka tapauksessa, se oli Jumala, joka puhui hänelle.

³⁰ Ja Jumala ei koskaan edes tuo tuomiota maan ylle ilman, että ensin antaisi varoituksen ihmisille. Jumala ei koskaan tee mitään ilmoittamatta ensin, mitä Hän tulee tekemään. Ja Hän antaa ihmisille valinnan mahdollisuuden, ja te voitte tehdä oikein tai väärin. Se on Hänen, näettehän, Jumala ei koskaan voi muuttaa luonnettaan. Hänen ohjelmansa ei voi milloinkaan muuttua siitä, minkä kanssa Hän alkoi, koska Hän on ääretön ja Hänen ohjelmansa ja ideansa ovat kaikki täydellisiä. Niinpä, jos Hän muuttaisi Sitä, se osoittaisi, että Hän on oppinut lisää. Ja ollen ääretön, Hän ei voi oppia lisää. Hänen ensimmäinen päätöksensä on aina täydellinen, eikä mikään voi koskaan muuttaa Sitä.

³¹ Jumala, ennen kuin ihmisellä oli edes mahdollisuutta tehdä väärin, pani hänet sille perustalle, missä hän voi hyväksyä tai kieltää, missä hän voi vastaanottaa tai hylätä.

³² Asiasta toiseen, jos tuo saarnaaja on täällä, veli Baker, jonka tapasin yksityisesti eräänä päivänä, minulla on hänen kysymyksensä, jotka hän kirjoitti minulle koskien käärmeen siementä. Minulla on ne täällä nyt, jos hän on täällä niin... En näe häntä missään juuri nyt. Mutta se on täällä. Hän ja hänen vaimonsa, erittäin hieno mies ja nainen, mutta he eivät voineet ymmärtää muutamia asioita käärmeen siemenen opettamisesta, kuinka... heillä oli kysymyksiä siitä, mitä olin sanonut aikaisemmissa saarnoissa, raskaaksi tulemisesta ja niin edelleen. Ja tämä veli, hieno mies, ollut kristitty vuoden tai kaksi, mutta ei ymmärtänyt, näettehän.

³³ Se on vaikeata, jos te ette... Teidän täytyy olla riippuvaiset Pyhästä Hengestä, koska tämä Raamattu on kirjoitettu arvoituksina. Te ette yksinkertaisesti voi istua ja lukea sitä niin kuin sanomalehteä. Se on kätkeyty. Kyllä vaan. Kuinka te voitte osoittaa Jumalan oikeamieliseksi, kun Hän käski Moosesta siellä sanoen: "Älä tee mitään kaiverrettua kuvaa", siellä käskyissänään, "älä tee minkään Taivaassa olevan kuvaa, minkään Enkelin tai muunkaan, äläkä tee mitään kaiverrettuja kuvia", ja kuitenkin samana päivänä käski valaa kaksi Enkeliä ja asettaa ne armoistuimelle, missä armo on? Näettekö? Teidän täytyy tuntea Jumala ja Hänen Luonteensa, ennen kuin voitte ymmärtää Hänen Sanansa. Hänellä on avain tuohon Sanaan, Hän itse, ja Hän on ainoa, joka voi käsitellä sitä ja avata Sen, ja niinpä Hän on tuo Yksi, jonka täytyy paljastaa Se.

³⁴ Ja nyt me näemme, että Hänen Luonteensa täällä oli aina varoittaa miestä ennen tuomiota, varoittaa kansaa ennen tuomiota, ja niin edelleen. Hän aina antaa varoituksensa, muistutukseksi meille velvollisuudestamme. Me olemme vastuunalaiset, ja Jumalalla on syy, miksi Hän on

pannut meidät tänne maan päälle, ja siitä syystä, miksi Hän on pannut meidät tänne, me olemme vastuunalaiset Hänelle. Teidän tulee mennä Hänen luokseen löytääksenne Hänen tahtonsa, mitä Hän haluaa teidän tekevän.

³⁵ Jos te menette töihin jollekin miehelle ja hän antaa teille työn karjatilalla, tai jotakin muuta, ja te vain menette jonnekin latoon ja istutte siellä ja sanotte: “Mitä nyt?” Näettehän, teidän täytyy kysyä häneltä, mitä hän tahtoo teidän tekevän, ja sitten te teette sen. Jos te työskentelette jollekin miehelle, te otatte selvää mitkä velvollisuutenne ovat.

³⁶ Ja sitten meidän elämässämme täällä maan päällä, meidän tulee mennä tuon Yhden luo, joka pani meidät tänne ja sanoa: “Herra, mitä Sinä tahdot minun tekevän? Mitä minun täytyy tehdä? Miksi minä olen täällä?” Jos se on olla perheenemäntä, tiskaaja, jos se on olla... Mitä tahansa Jumala tahtoo teidän tekevän, silloin te teette sen kaikkein parhaimman tietonne mukaan siitä, kuinka tehdä se. Ei väliä, kuinka pientä se on, teidän täytyy tehdä se.

³⁷ Mutta vaikeus on siinä, että jokainen meistä haluaa tehdä viereisen miehen työn. Me kaikki haluamme kuljettaa palloa, niin kuin sanomme.

³⁸ Niin kuin tämä rannekello tässä, jokainen pieni liikkuva osa siinä on omalla paikallansa. Eikä jokainen osa siinä voi olla viisareita. Minä katson vain viisareita nähdäkseni, mikä kello on, mutta jos yksi noista pienistä rattaista siellä on poissa järjestyksestä, niin se ei näytä oikeata aikaa.

³⁹ Ja sillä tavalla se on ihmisten kanssa. Meidän kaikkien Kristuksen Ruumiissa täytyy olla omalla paikallanne, sopusoinnussa toisten kansaa. Ja sitten me voimme katsoa ympärillemme ja nähdä, mikä aika päivästä on. Sitten maailma katsoo nähdäkseen, mitä se on. Näettehän, he tarkkaavat teitä. Ja, jos sinä olet vain pieni hiusjousi tai pääjousi, tai mitä oletkin, niin tee se niin hyvin kuin voit.

⁴⁰ Koska meillä on velvollisuus, josta meidän on vastattava Jumalalle jonakin päivänä. Jokainen mies, joka tulee maan päälle, on vastuussa Jumalalle. Ja monille meille on uskottu huoneenhaltijan virka, josta meidän on vastattava. Me olemme vastuussa huoneenhaltijan virasta, jonka Jumala on jättänyt haltuumme. Enkä minä välitä, mitä se on. Kuten hetki sitten sanoin, ehkä se on olla “perheenemäntä”, silloin ole aito perheenemäntä. Kyllä, jos se on olla maanviljelijä, ole silloin aito maanviljelijä. Mitä se onkin, mitä Jumala on asettanut teidät tekemän, teillä on sen huoneenhallinta ja teidän on vastattava siitä Jumalalle, koska kaikkia näitä asioita tarvitaan siinä kokonaisuutena.

⁴¹ Hiskian käskettiin tehdä valmisteluja, koska hänen täytyi kohdata Tekijänsä. No niin, Hiskia oli kuningas ja suuri mies. Panitteko merkille hänen pyyntönsä tässä? “Herra, minä rukouilen Sinua ottamaan minut huomioon. Minä olen vaeltanut Sinun edessäsi täydellisellä sydämellä.” Mikä todistus se on meille tänään, ja niin tulee olla, kun mies vaeltaa Jumalan edessä.

⁴² Vaikka kuolema oli jo julistettu miehen ylle, niin kuitenkin Jumala muutti mielensä hänen kohdallaan, koska Hiskia halusi tehdä jotakin, ja Jumala sanoi, että Hän “täyttäisi sydämemme toivomukset”. Hiskian aika oli tullut, ja hänellä oli syöpä tai jotakin muuta, jota he kutsuivat “paiseeksi” noina päivinä, mutta me tiedämme, että paiseet eivät yleensä tapa teitä, vaan ne paranevat. Mutta se oli ehkä syöpä, joka oli avautunut kuin paise. Ja Jumala käski Jesajaa, sanoen: “Mene sinne ja kerro hänelle, että hän tulee kuolemaan.” Ja Hiskialla oli jotakin, jota hän vielä halusi tehdä.

⁴³ Kun te anotte Jumalalta mitä tahansa, teillä täytyy olla syy siihen. Se on aivan niin kuin tämä raamatunpaikka, johon niin usein viitataan: “Jos te sanotte tälle vuorelle: ‘Siirry’, ettekä epäile sydämässänne, vaan uskotte, että se, mitä olette sanoneet, tulee tapahtumaan, niin te voitte saada

sen, mitä olette sanoneet.” Sitä hallitsee kokonaisuudessaan vaikutin ja tavoite, näettekö, tai se ei tule tapahtumaan.

⁴⁴ Siinä monet meistä tekevät monia virheitä, kun menemme ja sanomme: “No niin, minä tulen näyttämään teille, että minulla on uskoa tehdä tämä.” Silloin te olette väärässä alusta alkaen. Jumala ei anna teille lahjoja vain leikkiäkseen sen kanssa.

⁴⁵ Kuten sanoin hetki sitten, että Hän ei näytä teille näkyjä vain leikkiäkseen niiden kanssa. Se ei ole leikkimistä varten, se on pyhä asia, käyttäkää sitä vain niin kuin Herra antaa teidän käyttää. Olkaa Hänen vankejaan. Ei väliä, kuinka paljon te haluaisitte kertoa tuolle kaverille, että hän on väärässä, tai sitä tai tätä, teidän on parasta pysyä vaiti, kunnes Jumala sanoo niin. Sitten, kun Jumala sanoo niin, silloin te voitte tulla NÄIN SANOO HERRA kanssa! Siihen asti, vain unohtakaa se.

⁴⁶ Maaailma tänään on aivan kuten Hiskia silloin, sitä on varoitettu. Sitä jatkuvasti varoitetaan. Seurakuntaa varoitetaan. Ja nämä asiat eivät satu sattumalta. Niiden kaikkien takana on jotakin.

⁴⁷ Se, että Hiskia oli sairas ja hänellä oli tämä paise, ei ollut sattumalta. Jumala lähetti Jesajan sinne kertomaan hänelle, että panisi huoneensa järjestykseen, koska hän tulisi kuolemaan. Ja Hiskia itki ja sanoi Jumalalle: “Minä olen vaeltanut Sinun edessäsi täydellisellä sydämellä ja minä rukouilen, että Sinä säästäisit elämäni erään asian vuoksi, hyvän asian vuoksi, Jumalan asian vuoksi.”

Jumala käski profeettaa ja sanoi: “Mene takaisin ja kerro hänelle.”

⁴⁸ No niin, eikö se olekin outoa? Hiskia oli suurin mies maassa. Näettekö? Hiskia oli kuningas ja jumalinen mies. Hän oli todellinen mies, jos hän voi vedota siihen Jumalan edessä, eikä Jumala nuhdellut häntä siitä. “Minä olen vaeltanut Sinun edessäsi täydellisellä sydämellä.” Ja se on paljon sanottu.

⁴⁹ Eikä Jumala koskaan sanonut: “Ei, Hiskia, sitä sinä et ole tehnyt”, vaan Jumala myönsi hänen tehneen niin. Ja Hän sanoi: “Minä tulen säästämään elämäsi hieman pidempään.” Näettekö? “Minä tulen antamaan sinulle pyyntösi”, koska hän oli ollut oikeamielinen mies, hän oli ollut todellinen Kristuksen palvelija.

⁵⁰ Ja sitten meistä tuntuu, että meillä on oikeus pyytää jotakin, jos tavoitteemme on oikea ja samoin vaikuttimemme siihen.

⁵¹ Me voimme nähdä tänään, että monena menneenä vuotena, sanoisinko viitenätoista tai kahtenakymmenenä vuotena, on varoitus jatkuvasti kulkenut yli kansakunnan varoittaen: “Tehkää parannus, tai kuolkaa!”

⁵² Puhuin vaimolleni tänä aamuna aikaisin aamiaispöydässä, ennen kuin lähdin. Hän puhui Billy Grahamista, ja hänen vaimostaan, siitä kuinka he yrittävät elää tavallisella tavalla ja muuta sellaista. Minä sanoin: “Se on todellinen palvelija, kun hän yrittää... tuo mies tekee kaksi tai kolme miljoonaa vuodessa kampanjoissaan, mutta hän ei saa sitä, hänen säätiönsä ottaa sen ja panee sen takaisin työhön, radiolähetyksiin ja niin edelleen. Ja Billy saa noin kaksikymmentäviisi tuhatta vuodessa.

⁵³ Vaimoni sanoi: “Kuinka hän koskaan voi kuluttaa kaksikymmentäviisituhatta vuodessa?”

⁵⁴ Minä sanoin: “Hän ottaa vain sen, mitä hänellä täytyy olla, siinä kaikki. Hänellä on koti ylläpidettävänä ja kaikkea.” Ja minä jatkoin sanoen: “Minä kunnioitan paljon Billy Grahamia, koska hänellä on sanoma, ja tuo sanoma on parannuksenteon sanoma.”

⁵⁵ Ja sitten, voin sanoa teille, että minä en tunne ketään toista maassa tänään, jota Jumala käyttäisi tuon sanoman kanssa, niin kuin Billy Grahamia. Oh, hänellä on se hienosti ja hän vain

seisoo siellä ja, tarkoitan, että hän kutsuu noita poliitikkoja ja seurakuntien jäseniä parannukseen. Mutta se on vain niin pitkälle kuin hän menee.

⁵⁶ Ja tässä tulee veli Oral Roberts, toinen suuri Herran palvelija. Eikä ole toista siellä ulkona, jota voitaisiin verrata Oral Robertsin kanssa. Tuo bulldoggimainen ote, ajaen ulos pahoja henkiä ja kutsuen Herran Nimeä, ja pieniä sensaatioita Jumalallisesta parantamisesta ja niin edelleen. Se on sanansaattaja helluntailaisille.

⁵⁷ Siellä on sanansaattaja kirkkokunnalliselle seurakunta maailmalle, näettehän, ja kylmälle maailmalle.

⁵⁸ Ja sitten katsoen ympärille meidän omassa pienessä nöyrässä palveluksessamme, joka seisoo sillä, että "Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti", näettekö te. Mitä se on tekemässä? Kutsumassa tuota Morsius-ryhmää, näettehän. Se kutsuu molemmista noista ryhmistä. Se ottaa Pyörän ulos pyörästä. Näettekö mitä tarkoitan?

⁵⁹ Ja sitten Jumala vahvistaa sen sanoman, jota Billy Graham saarnaa. Jumala parantaa sairaita Oral Robertsin rukouksilla. Ja Jumala todistaa, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ne ovat hetken sanomat. Ja jokainen noista sanomista kutsuu: "Tehkää parannus, tai kuolkaa!" Oikein. "Tehkää parannus, tai kuolkaa!" Ei ole mitään toivoa, se on kaikki mennyttä. Maailmaa on varoitettu Hänen Tulostaan. Jokainen noista sanomista puhuu ja varoittaa Herran Jeesuksen Tulemuksesta, sekä kirkkokunnallista seurakuntaa, että...

⁶⁰ Muistakaa, Jumala on aina kolmessa. Kuten Isä, Poika ja Pyhä Henki; ja vanhurskauttaminen, pyhitys ja Pyhän Hengen kaste, ja niin edelleen; Hän on kolmessa.

⁶¹ Jumala on tuossa parannuksen sanomassa nimelliselle seurakunnalle. Jumala on Jumalallisen parantamisen sanomassa helluntaiseurakunnalle. Jumala on Sanomassa Morsiamelle. niinpä me näemme, että kaikki niistä kutsuvat, yhden tähän, tästä tuohon ja tuosta siihen. Jumala kutsuu seurakunnan ulos maailmasta; kutsuu seurakunnan nimellisestä seurakunnasta helluntailaisuuteen; ja kutsuu Morsiamen ulos helluntailaisuudesta. Huomaatteko?

⁶² Kuten Luther, Wesley ja nyt. Näettekö, se on kaikki täysin esikuvan mukaisesti, eikä siinä ole mitään virhettä. Olen iskenyt sitä, joka päästä, sivulta, ja sisältä ja ulkoa ja osoittanut sen Kirjoituksilla, kunnes me tiedämme, että se on ehdoton Totuus. Näettekö?

Siinä ei ole virhettä. Toivon, että Jumala sunnuntaina upottaisi sen niin syvälle, että te ette milloinkaan kykene menemään pois siitä.

⁶³ Jumala antaa nyt varoituksen, valmistautukaa tuomiota varten. Atomipommit ovat telineissään, kaikki on valmiina. Ja ennen kuin Jumala voi sallia tämän asian tapahtua, Hän antaa kutsun kuulua, niin kuin Hän teki Sodomassakin: "Tulkaa ulos siitä! Valmistautukaa! Jotakin on tulossa tapahtumaan!"

⁶⁴ Kuten Nooan päivinä, ennen kuin Jumala lähetti vedet hävittämään tuonaikaisen maailman, joka oli antautunut syntiin, ja Jeesus selvästi sanoi, että se tulisi olemaan juuri senkaltainen päivä. "Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva Ihmisen Pojan tullessa." Kuinka naiset ovat valloillaan, ja menevät naimisiin ja lopettavat avioliiton, ja on suuria tieteellisiä saavutuksia, ja ollaan älykkäitä ja koulutettuja ja mennään älylliselle puolelle, ja tuo pieni nöyrä Lauma istuu yhdellä puolella odottaen tulevaa tuomiota ja pelastusta. Ja ennen kuin Jumala lähetti tuomion, Hän lähetti profeetan.

⁶⁵ Aivan kuten Hän teki Hiskialle, Hän sanoi: "Valmistautukaa, sillä tuomiot ovat valmiina lankeamaan."

⁶⁶ Ja hän valmisti ihmiset tuota aikaa varten. Nooa valmisti ihmiset, ja se oli armon kutsu ennen tuomiota.

⁶⁷ Niiniven annettiin tietää ennen heidän aikaansa. Jumala katsoi alas Niiniveen ja sanoi: “Olen väsynyt ja sairas näistä asioista.” Tuo heidän suuri kaupunkinsa, niin kuin se oli niinä päivinä, he arvostelivat heitä kaupunkinsa mukaan; nyt se tapahtuu kansakunnan mukaan, sen jälkeen, kun asutus on levittäytynyt sillä tavalla kuin se on. Jumala sanoi: “Tuo suuri kaupunki on kokonaisuudessaan antautunut synnille.”

⁶⁸ Ja Jumala, ennen kuin Hän voi lähettää tuomion, Hän lähetti varoitus sanoman: “Tulkaa ulos siitä! Oikaiskaa asianne!” Tarkatkaa, tuo profeetta ei sanonut mitään muuta kuin: “Neljäkymmenen päivän kuluessa tämä kaupunki tulee hävitetyksi.”

⁶⁹ Ja kuinka se joskus onkaan vaikeata kertoa tuon kaltainen asia ihmisille. Jos profeetta ei ole tarkkaavainen, hän joutuu vaikeuksiin, koska hän tulee jotenkin menemään yhdelle sivulle, yrittäessään tehdä sen helpommaksi, tai tehdä pienen kompromissin siellä ja täällä. Mutta todellisen profeetan, jolla on käsky Jumalalta, ei tule milloinkaan tehdä mitään kompromissia, vaan hänen tulee ehdottomasti asettaa se oikeaan linjaan.

⁷⁰ Tästä syystä Hän käytti Elian henkeä niin paljon, koska tuo henki aina täytti Hänen määräyksensä. Näettekö te? Se toi Hänen määräyksensä aivan tarkalleen niin kuin se sanottiin, ja se oli aina: “Tulkaa takaisin Sanaan!” Näettehän, aina tuoden heidät takaisin Sanaan.

⁷¹ Me löydämme Niiniven synnissä. Ja tuo profeetta epäröi, koska kysymyksessä oli pakanamaailma, se oli pakanakansa, pakanaihmiä; eivät hänen omiaan, jotka olivat heprealaisia. Niinive oli kaupallinen satama suurine laivoineen, ja ihmiset olivat kalastajia, ja heillä oli kalateollisuutta. Ja sen on täytynyt olla suuri ja syntinen maa siellä. Paljon rahaa; ja missä rahaa on paljon, siellä ihmiset aina seuraavat päivän suosittua mielipidettä, ja synti ja väkivalta aina tulevat sisälle.

⁷² Jumala oli väsynyt siihen. Niinpä Hän lähetti profeetan maahan ja sanoi profeetallensa: “Mene sinne alas Niiniven ja huuda ja sano: ’Neljäkymmenen päivän kuluessa kaupunki tulee hävitetyksi.’”

⁷³ Joona ajatteli nyt: “No niin, minä saatan joutua pikku vaikeuksiin.” Niinpä hän halusi varmistautua asiasta, ja ajatteli mennä pienelle lomalle Tarsiiseen. Ja me voimme todeta, että oli vain neljäkymmentä päivää jäljellä.

⁷⁴ Niinpä Sanoma on kiireellinen, aika on käsillä. Älkää leikitelkö muiden asioiden kanssa, älkääkä hankkiko filosofian kandidaatin arvoa ja oppiaksenne jotakin. Aika on käsillä! Se on mikä on vikana ihmisten kanssa tänään, me yritämme rakentaa suuria kouluja ja omistaa senkaltaisia suuria asioita. Kun armo... Voi! Jos me saarnaamme Herran Tulemusta, niin missä me tarvitsemme suuria kouluja? Me tarvitsemme parannuksen tekoa Jumalaa kohtaan! Näettekö?

⁷⁵ Kuten Hudson Taylor sanoi tuolle nuorelle kiinalaispojalle, joka tuli hänen luokseen ja sanoi: “Herra Taylor, Herra Jeesus on täyttänyt minut Hengellensä, ja minä olen niin onnellinen! Tulisiko minun nyt ottaa kymmenen vuotta suorittaakseni yliopistollisen loppututkinnon?”

⁷⁶ Hän sanoi: “Poikani, älä odota mitään loppututkintoja. Jos kynttilä on sytytetty, niin mene ja kerro Se! Mene ja kerro Se, äläkä odota mitään loppututkintoja. Ei, sinä tulet olemaan puoleksi palanut, ennen kuin olet saanut arvonimesi.”

⁷⁷ Kun se on sytytetty, ja jos te ette tiedä mitään muuta, niin kertokaa kuinka se sytytettiin. Ja älkää yrittäkö ottaa jonkun toisen paikkaa tai jotakin paikkaa. Kun te tiedätte sen, niin kertokaa vain se, minkä te tiedätte Totuudeksi: “Tällä tavalla se tuli minulle, ja tämä on miltä minusta tuntuu.” Jos te ette tiedä enempää kuin sen, niin sanokaa se! Menkäämme! Sanoma on kiireellinen, aika on käsillä!

⁷⁸ Mitä, jos Jesaja nyt olisi sanonut: “No niin, minä tulen ensin odottamaan nähdäkseni, mitä tuon paiseen kansaa tapahtuu. Nähdäkseni kuinka se...”

⁷⁹ Katsokaahan, Jumala käski häntä: “Mene sinne ja kerro hänelle, juuri nyt!” Ja Hän käski Joonan mennä. Oi niin.

⁸⁰ Ja, kun hän pääsi sinne syvälle merelle, niin myrsky pysäytti tuon laivan, ja he nostivat purjeen ja kääntyivät ympäri ja ympäri, ja ihmettelivät, että mikä maailmassa nyt oli vikana siellä. Mutta he eivät voineet ymmärtää sitä, ja näytti siltä kuin koko alus täyttyisi vedellä. Ja jokainen mies huusi avuksi jumalaansa ja... tiedättehän, Joona oli lomallansa, joten hän ajatteli, että hän voisi yhtä hyvin nukuakin. Niinpä hänen on täytynyt mennä sinne alas laivan tavararuumaan, ja hän nukkui siellä jalat ylös nostettuina. Ja tuo mies sanoi hänelle: “Herää, Oi laiska, ja kutsu avuksi Jumalaasi!” Ja Joona tiesi, missä vika oli.

Niin myös jokainen mies tietää, mikä on vikana tänään!

⁸¹ Ja hän sanoi: “Se on kaikki minun vikani. Ottakaa minut ja sitokaa käteni ja heittäkää mereen, ja tämä vaikeus on loppuva.” Ja he olivat jotenkin herrasmiehiä, eivätkä tahtoneet tehdä sitä, mutta he tulivat toteamaan, että hän oli profeetta, joka tiesi, mistä hän puhui. Hän sanoi: “Minä ajattelin ottaa ensin pienen loman, mutta Herra ei halua minun ottavan tätä lomaa. Minun täytyy mennä sinne, minulla on työ tehtävänä. Minä ajattelin lepääväni hieman ennen kuin menin sinne, mutta minun täytyy nyt mennä. Sanoma on kiireellinen, minun on päästävä sinne.”

⁸² Voin kuvitella, että kun tuo erikoisesti valmistettu kala oli niellyt Joonan, se lähti Niiniveä kohden niin lujaa kuin voi. Jumala vei tuon sanoman sinne tuossa erikoisesti valmistetussa kalassa. Ja se meni Niiniven niin lujaa kuin voi mennä, koska, sillä oli mukanaan sanansaattaja, jonka sen täytyi viedä sinne. Joona otti väärän laivan, mutta Jumala valmisti laivan häntä varten.

⁸³ Niinpä te tiedätte, että Jumala on kykenevä tekemään suuria asioita, jos me vain kuuntelemme Häntä. Hän tulee valmistamaan tien sinne, missä ei ole tietä. Hän on Tie. Ja, kun Sanoma on ehdottomasti kiireellinen, niin kuin se on tänään, Jumala valmistaa tien.

⁸⁴ Me näemme myös, kun Aamos... Minä saarnasin tästä miehestä, Aamoksesta. Jos haluatte lukea kertomuksen joskus, niin se on hienoa, lukekaa kertomus Aamoksesta, Aamoksen ensimmäinen luku. Hän on toinen esikuva siitä, kuinka varoitus tulee ennen kuin tuomio iskee syntiä. Tuo kaupunki, jota hänen tuli varoittaa siellä, oli joukko juutalaisia, ja he olivat jotenkin poissa kuljetulta polulta, ja se oli tullut suureksi matkailukeskukseksi. Ja voin kuvitella, niin kuin kuvailin sitä tuona aamuna, puhuessani hänestä, että hänen kaljun päänsä kohotessa tuon mäenharjan ylitse, hänen vanhat pienet silmänsä kapenivat, kun hän katsoi sinne alas ja näki tuon suuren kansan ja ihmisten synnin, voin nähdä hänen valkoisen partansa, kun hän sormeili sitä tällä tavalla. Oi mikä asia! Eikä kukaan tiedä, mistä hän tuli.

⁸⁵ Kukaan ei tunne noita profeettoja, he vain tulevat esiin jostakin ja menevät samalla tavalla.

⁸⁶ Mutta hän meni tuohon kaupunkiin sanoen: “NÄIN SANOO HERRA! Tehkää parannus, tai kuolkaa! Sillä Jumala tulee hävittämään tämän kansakunnan. Hän tulee pyyhkäisemään tämän paikan pois maan päältä. Te olette tehneet sopimuksen vihollisenne kanssa. Te luulette, että te olette rauhassa vihollisenne kanssa, mutta koko ajan assyrialaiset varustautuvat siellä. Te ette voi kulkea kaksi yhdessä ellette ole sopineet. Siinä kaikki.”

⁸⁷ Ja Jumala haluaa meidän erottavan itsemme. Hän haluaa meidän “tulevan ulos maailmasta”, niin että emme yritä elää maailmalle ja myös Jumalalle, niin että emme yritä mukautua maailman ja Jumalan mukaisesti. Teidän täytyy elää Yhdelle tai toiselle, teidän täytyy uskoa Yksi tai toinen.

⁸⁸ Ja me näemme, että tämä Aamos ennusti tuomion näiden ihmisten ylle, elleivät he tekisi parannusta. (Ja – ja voi, kuinka hyvin se soveltuukaan meidän päiväämme.) Minä ajattelen, että tämä suuri kaupunki, katsoessani jälleen takaisin sitä, tuo suuri kaupunki siellä alhaalla, kuinka se oli kokonaan antautunut synnille, ja taloudelliselta puolelta heillä oli kaikkea, he menestyivät. Ja he ajattelivat olevansa tarkalleen Jumalan tahdossa, koska he menestyivät. Mutta he tulivat näkemään, että Jumala ei aina ole menestyksen alkuunpanija. Ei, joskus, kun menestys tulee seurakunnalle, se menee pois Hänestä.

⁸⁹ Te tiedätte, kuinka Jumala kerran puhui Israelille sanoen: “Minä löysin sinut verisenä kedolta, Minä pesin sinut ja toin sinut sisälle”, olemaan Hänen oma lapsensa. “Ja sitten, kun sinä tulit suureksi ja kauniiksi nuoreksi naiseksi, sinä esitit huoraa.” Hän sanoi: “Sinä annoit itsesi jokaiselle ohi kulkevalle.” Näettekö? “Mutta, kun sinä olit köyhä ja tarpeessa, kun sinulla oli tarve, sinä palvelit Minua. Mutta, kun Minä siunasin sinua ja annoin sinulle paljon, sinä menit pois Minusta.” Ja on tapahtunut suunnilleen juuri sillä tavalla.

⁹⁰ Me voimme nähdä, että tämä profeetta Aamos, hän todella iski tuota kansaa. Hän oli vain kyntäjä. Mutta me voimme nähdä, että kun hän iski heitä, hän kertoi heille, mitä se tulisi olemaan, ja hän kertoi heille, että jos he eivät korjaisi asioitaan Jumalan kanssa, niin tuo sama vihollinen, jonka kanssa he olivat liittoutuneet, tulisi olemaan juuri se, joka hävittäisi heidät.

⁹¹ Nyt me näemme, että meidän ylpeä Amerikkamme ei tule pääsemään pakoon Jumalan vihaa. Niin kuin puhuin yhtenä päivänä tänne tultuani kaikesta mitä on lopussa. Tiedättehän, te ette voi nähdä mitään, minkä päälle rakentaa. Te ette voi rakentaa politiikalle, se on mennyttä. Te ette voi rakentaa sosiaaliselle elämälle, koska se on niin moraalitonta. Ei ole mitään, minkä päälle te voisitte rakentaa. Ja te ette voi panna toivoa mihinkään.

“Entä miten on seurakunnan kanssa?”

⁹² Te ette voi tehdä mitään seurakunnan kanssa, se on muodollinen ja mennyttä, siellä ei ole mitään jäljellä. He ovat myyneet esikoisuutensa hernekeitosta, ja he vain odottavat tuomiota.” Pyhä Henki on kulkenut tämän kansakunnan ylitse, näyttäen Hänen merkkejään ja ihmeitään, ja he jatkuvasti halveksien hylkäävät Hänen armonsa. Hän vahvistaa itsensä, ja todistaa suurilla vahvistuksillansa, että Hän on Jumalan Sana julkituotuna tässä ajassa. He yhä hylkäävät Sen. Näettehän, ei ole mitään jäljellä nyt. Te ette yksinkertaisesti voi aina tehdä sitä Jumalalle.

⁹³ Hyvä on, me näemme, että ensimmäiseksi Hän lähettää profeettansa varoituksen kanssa. Hän ei muuta Hänen tapaansa, Hänen menetelmäänsä tehdä asioita.

⁹⁴ Hän ei aina iske, kun Hän varoittaa. Haluan teidän tarkkaavan tätä lainausta. Jumala antaa varoituksen, mutta Hän ei aina iske samaan aikaan, kun Hän varoittaa. Panitteko sen merkille? Ja sitten, kun Hän ei iske lähetettyään varoituksen, tehdään profeetasta pilaa, sanotaan: “Sinulla ei ollut Sitä. Sinä valehtelit. Sinä et ollut oikeassa.”

⁹⁵ Tuo sama asia saatettiin sanoa Jesajalle. Mitä te ajattelette tuon miehen ajatelleen, kun hän meni sinne ja profetoi kuninkaalle, että “sinä tulet kuolemaan”, ja sitten hänen täytyi tulla takaisin ja sanoa: “Ei, hän tulee elämään.”

⁹⁶ Entä sitten Joona, joka kulki siellä kaduilla sanoen: “Tämä kaupunki tullaan tuhoamaan neljäkymmenen päivän kuluessa”, ja sitten Jumala ei tehnytäkään sitä.

⁹⁷ Näettehän, teidän täytyy tarkata, Jumala ei aina iske silloin, kun Hän varoittaa. Mutta yksi asia tapahtuu, silloin profeetasta tehdään pilaa. Mutta, jos hän on vahvistettu profeetta Herran Sanan kanssa, Jumalan merkeillä vahvistettu, niin kuin Jumala sanoi, että profeetan tulee olla vahvistettu, (ja mitä nämä miehet olivat), näettehän, silloin profeetan Sana ei ole hänen omansa, vaan Jumalan, ja se tulee tapahtumaan. Sen täytyy tapahtua, jos se on Jumalan Sana. On vain yksi asia, joka voi pysäyttää sen, ja se on nopea parannuksen tekeminen.

⁹⁸ Pankaa merkille Aamos, hän eli nähdäkseen profetiansa, mutta kun Aamos puhui tuosta kaupungista, kuinka se tulisi tapahtumaan, kuinka Jumala laittaisi syyrialaiset tulemaan ja ottamaan sen valtaansa, ja niin edelleen sillä tavalla, ja kuinka heidän oma turmeltuneisuutensa tulisi tuhoamaan heidät. Minä katson sitä täältä Raamatusta, ja jos laskuni pitää paikkansa, niin se tapahtui suunnilleen viisikymmentä vuotta Aamoksen profetian jälkeen. Ja nyt mitä te siitä ajattelette? Kokonainen sukupolvi meni ennen kuin Aamoksen profetia toteutui. Mutta, jos haluatte lukea sen täältä, niin se, mitä hän sanoi, tapahtui aivan tarkalleen, sanasta sanaan.

⁹⁹ Johannes näki Ilmestyskirjan tapahtumat. Mutta ne eivät tapahtuneet hänen aikanaan. Mutta me näemme niiden tapahtuvan aivan tarkalleen.

¹⁰⁰ Daniel profetoi tuosta päivästä hänen ajassaan ja aina loppuun asti. Hän ei koskaan elänyt näkemään sitä. Hänelle sanottiin: "Mene, Daniel. Sulje kirja. Sinä tulet nukkumaan, mutta tuona päivänä sinä tulet seisomaan osassasi."

¹⁰¹ Te näette, että Jumala ei aina iske niin pian kuin Hän on profetoinut. Aamoksen profetia, niin kuin sanoin, täyttyi viisikymmentä vuotta myöhemmin. Mutta se tapahtui joka tapauksessa!

¹⁰² Ja sitten raamatullinen profeetta... Todellinen, aito profeetta on erikoinen henkilö. Ei "erikoinen", ollakseen mitenkään erilainen kuin kukaan muu, mutta hänellä on erikoinen tehtävä. Ja koska hänellä on erikoistehtävä, hänen täytyy olla erikoinen, (hieman erilainen kuin muut), jotta hän voisi tehdä sen. Samalla tavalla kuin Jumala on verrannut profeettojensa olevan "kotkia".

¹⁰³ Kotka on erikoinen lintu. Se on vain lintu, mutta erikoinen lintu. Se voi lentää korkeammalle kuin muut linnut. Se voi nähdä pidemmälle kuin toiset linnut. Ja nyt, jotta se voisi nousta korkeammalle, se on valmistettu niin, että se voi nousta korkeammalle. Ja mitä hyötyä sen olisi nousta sinne ylös, ellei se voisi nähdä, mitä tehdä sen jälkeen, kun se on noussut sinne ylös? Niinpä sen täytyy olla erikoisesti rakennettu lintu. Se kuuluu haukkojen sukuun, se on "nokalla repijä". Ja monet niistä ovat raadonsyöjiä. On olemassa noin neljäkymmentä erilaista kotkalajia.

¹⁰⁴ Mutta te näette, että seurakunnassa on pastori, ja tuo pastori on erikoinen henkilö. Hänet on rakennettu niin, että hän voi kestää ihmisten turhautuhamisia. Hän on taakankantaja, hän on valjakon härkä. Hän on mies, joka voi istua alas silloin, kun jollakin on jotain jotakin toista vastaan, hän istuu alas kummankin osapuolen kanssa, eikä ota kummankaan puolta, ja pääättelemällä ja pohtimalla saa asian jälleen järjestykseen. Näettekö? Hän on pastori, hän tietää kuinka huolehtia asioista.

¹⁰⁵ Evankelista on erikoinen mies. Hän on mies, joka palaa kuin tulipallo. Hän menee kaupunkiin ja saarnaa sanomansa, ja lähtee pois sieltä jonnekin muualle. Näettekö, hän on erikoinen mies.

¹⁰⁶ Opettaja on erikoismies. Hän istuu Hengen voitelun alla, ja kykenee ottamaan Sanat ja panemaan ne yhteen Pyhän Hengen kautta, niin ettei kumpaakaan, pastoria tai evankelistaa voida verrata hänen kanssaan.

¹⁰⁷ Ja sitten me näemme, että apostoli on erikoinen mies. Hän on "järjestykseen asettaja". Hän on Jumalan lähettämä mies asettamaan asiat järjestykseen.

¹⁰⁸ Profeetta on erikoinen mies. Profeetta on mies, jolle Herran Sana tulee, koska profeetta on niin suunniteltu, että hänen alitajuntansa ja tajuntansa ovat niin lähellä toisiaan, että hänen ei tarvitse nukahtaa nähdäkseen uniaan, hän näkee sen, kun hän on täysin valveilla. No niin, se on jotakin, mitä Jumalan täytyy tehdä. Näettehän, hän näkee, mitä tapahtuu.

¹⁰⁹ Profeetta näkee ennalta pitkälle eteenpäin tulevia asioita. Hän näkee Jumalan vihan maljan täynnä, ennen kuin se on täynnä. Hän voi sanoa: "NÄIN SANOO HERRA! Jumala tulee hävittämään tämän kaupungin, ellette te tee parannusta." Miksi? Hän on kotka. Hän ratsastaa kauaksi eteenpäin. Näettehän? Hän katsoo sinne pitkälle ja näkee kuinka Jumalan vihan malja vuodatetaan. Sitä profeetta katsoo. Hän ei katsele sitä, mitä tapahtuu täällä, hän katselee tulevaan. Hän sanoo: "Se on tulossa!" Hän voi mennä niin korkealle, että hän voi nähdä tuon varjon. Hän sanoi: "Maailma tulee olemaan pimeydessä, kokonaispimeydessä." Hän on tarpeeksi korkealla, että vaikka aurinko paistaakin nyt, hän voi nähdä tuon varjon tulevan, ja hän kertoo sen, mitä hän näkee. Se ei ole täällä vielä, mutta se varmasti on oleva täällä! Niin se on. Se on oleva täällä, kokonaispimeys ihmisten yllä. Hän tietää, että se on tulossa, se on vuosien päässä, mutta kuitenkin hän näkee sen.

¹¹⁰ Aamos, tuo voideltu Jumalan profeetta, hän näki pimeyden ja tuomion. Hän näki syyrialaisen tulevan sotavaunuineen ja pyyhkäisevän sieltä lävitse ja teurastavan nuo ihmiset. Hän näki sen olevan tulossa, että Jumalan tuomio oli heidän yllään. Se oli viisikymmentä vuotta ennen kuin se tapahtui. Mutta te näette, että koska hän oli profeetta, hänet nostettiin ylös Henkeen, ja hän näki sen kaukaa. Hän näki maljan täynnä, ennen kuin se oli täyttynyt.

¹¹¹ Kuten Aabraham. Jumala sanoi Aabrahamille: "Sinun siemenesi on tuleva tähän maahan ja vaeltava täällä neljäsataa vuotta, ja sitten Minä tuon heidät ulos väkevällä kädellä, koska amorilaisten vääryyden malja ei ole vielä täyttynyt." Näettehän, Jumala tiesi, että tuo malja tulisi täyttymään. Hän puhui profeettansa kanssa ja sanoi hänelle: "Sinä näet tuon amorilaisten maljan tuolla, mutta heidän vääryytensä mitta ei ole vielä täyttynyt, Aabraham. Älä sano mitään siitä nyt, pidättäydy siitä, mutta se on täyttyvä. Ja kun heidän maljansa on täyttynyt noiden neljänsadan vuoden jälkeen, Minä tulen ajamaan heidät ulos niin kuin heinäsiirakat sinun edelläsi, ja Minä vakiinnutan sinun siemenesi tänne, tähän maahan." Aamen! Sellainen on Herran profeetta.

¹¹² Kun hän puhuu näkynsä, olkoon kysymys vihasta tai parantumisesta, niin se saattaa viipyä, mutta sen täytyy tapahtua, jos hän puhuu Herran Nimessä. Se saattaa olla siunaus, jonka hän puhuu teille. Hän saattaa kertoa teille määrätyn asian, ja te ette voi ollenkaan nähdä sitä. Te kysytte: "Kuinka se voisi olla? Hän sanoi minulle: 'NÄIN SANOO HERRA, tämä tulee tapahtumaan, ja sen olisi pitänyt tapahtua', eikä se ole tapahtunut. Tuo mies on väärä profeetta." Sinut tullaan tuomitsemaan, koska et uskonut Sitä, mutta se on tapahtuva joka tapauksessa! Sen täytyy tapahtua!

¹¹³ "Vaikka se viipyy", sanoo Raamattu, "kuitenkin tulee se puhumaan ajallansa." Se tulee tapahtumaan.

¹¹⁴ Profeetta vain katsoo pois ja näkee jotakin. Hän puhuu siitä, mitä hän katselee, Hän ei ajattele tätä täällä, ja miltä te näytätte nyt, hän katsoo siihen, mitä tulee olemaan. Ja, kun hän puhuu sen, jos se on Herran Sana, niin, kun se on puhuttu, ei mikään maailmassa voi pysäyttää sitä kuin vain Jumala itse.

¹¹⁵ Huomatkaa, profeetta puhuu näkynsä, ja joskus hän puhuu hyviä asioita, hän puhuu teidän parantumisenne. Hyvä on, te saatatte ajatella: "Se yksinkertaisesti ei voi tapahtua, minä en ole tullut yhtään paremmaksi." Silloin mitä se tekee? Se vain tuo Jumalan tuomiot teidän yllenne. Niin se on. Näettehän, Jeesus lupasi pelastaa teidät, jos te uskotte Sen; jos te ette usko sitä, se ei tapahdu teille. Teidän on pakko hyväksyä Se, teidän on uskottava Se. Ja teidän täytyy tietää, mistä se tulee, se antaa teille uskon Jumalaan; tai, profeettaanne. Näettehän, teidän täytyy uskoa Se.

¹¹⁶ Ja nyt me näemme tässä, että nämä profeetat, jotka puhuivat, he puhuivat, ja mitä he sanoivat, se tapahtui. Ja jos Jumalan viha on vuodatettu ihmisten ylle, niin on vain yksi asia...

Jos tuo profeetta sanoi, että jotakin tulisi tapahtumaan, niin on vain yksi asia, joka tulee pysäyttämään Jumalan käden, ja se on parannuksen tekeminen. Se on katumus Jumalaa kohtaan, joka pysäyttää Hänen vihansa. Ja älkää viivytelkö sen kanssa, tehkää se silloin! Kun Jumala sanoo mitä tahansa, tehkää se juuri silloin.

¹¹⁷ Hiskia, niin pian kuin hän tiesi... Hän oli hyvä mies, mutta Jumala sanoi: "Sinun aikasi on tullut Hiskia. Ja Minun täytyy ottaa sinut, Minä tulen ottamaan sinut ylös. Pane koko talosi järjestykseen."

¹¹⁸ Ja hän sanoi: "Se tulee ottamaan minulta viisitoista vuotta tehdä se, Herra." Näettekö? "Minä tiedän, että minun tulee mennä, mutta minulta ottaa viisitoista vuotta panna huoneeni järjestykseen. Minä en voi tehdä sitä juuri nyt. Minulla ei ole aikaa tehdä sitä. Minä en voi saada sitä tehdyksi, Herra, anna minun elää vielä viisitoista vuotta, niin että voin saada sen tehdyksi. Minä en voi asettaa huonettani..."

Näettekö, Jumalan antama tehtävä oli: "Aseta huoneesi järjestykseen!"

¹¹⁹ Ja Hiskia sanoi: "Minä en voi tehdä sitä tänä vuonna, se tulee ottamaan minulta aikaa. Minä tulen viemään tämän takaisin, oikaisen tämän asian ja vien tämän tälle miehelle tänne, se vie minulta viisitoista vuotta tehdä se. Säästä minut niin, että voin tehdä sen. Anna minulle vähän aikaa tehdä se."

¹²⁰ Sitten Jumala sanoi: "Minä tulen olemaan lempeä." Mutta hänen täytyi kuolla joka tapauksessa.

¹²¹ Sitten tuona aikana hän luisui taaksepäin. Se olisi ollut parempi hänelle, jos hän olisi mennyt ilman huoneensa järjestykseen laittamista. Kyllä. Mutta Hän antoi hänelle viisitoista vuotta pidempään laittaa huoneensa järjestykseen. Koska, mitä hän teki? Hän sanoi: "Herra, minä olen hidas. Minä tarvitsen viisitoista vuotta tehdä tämä. Sinä olet antanut minulle tehtäväksi asettaa huoneeni järjestykseen. Minä tarvitsen viisitoista vuotta sen tekemiseen, koska minulla on laina täältä, ja minulla on tämä tehtävänä tässä, ja minulla on tämä tehtävänä tuolla."

¹²² Hän oli jumalinen mies, mutta Jumalan Sanan täytyy tapahtua kaikesta huolimatta. Se tulisi tapahtumaan joka tapauksessa, mutta Jumala vain pidätti Sen tapahtumista hänen kohdallaan lyhyeksi aikaa. Sitten hän teki syntiä tuon ajan kuluessa. Jumala sanoi: "Minä en tuo sitä hänen ylleen, vaan hänen lastensa ylle hänen jälkeensä." Te tiedätte tuon kertomuksen.

¹²³ Nyt me näemme, että nopea parannuksen teko joskus pidättää vihan pois hetkeksi.

¹²⁴ Me näemme kuinka Niinive... Jumala sanoi: "Mene sinne ja huuda tuolle kaupungille, sano heille, että 'neljäkymmenen päivän kuluessa se tulee tuhoutumaan.'" Ja oi, eivätkö he todella tehneetkin parannusta! Niin pian kuin he näkivät tuon profeetan tulevan katua pitkin sanoen: "NÄIN SANOO HERRA, Tämä paikka tulee hävitetyksi neljässäkymmenessä päivässä! Se tulee tuhoutumaan!"

¹²⁵ Jopa kuningas käski maata paastoamaan ja murehtimaan: "Pukeutukaa säkkiin ja tuhkaan! Pankaa se oman pääänne päälle, ruumiinne ja lihanne päälle, karjanne päälle ja kedolla olevien eläinten päälle, pukekaa ne säkkiin ja tuhkaan." Minkälainen katumus se olikaan!

¹²⁶ Nyt me löydämme siinä jotakin, me huomaamme, että jos profeetta ei tarkkaa todella nopeasti, pidä ajatuksiaan koossa ja mene Jumalan tykö... te näette jotakin juuri siinä, jos te ette ole tarkkaavainen...

¹²⁷ Katsokaa Jesajaa, hän vain puhui profetiansa, ja meni takaisin pieneen erämaamajaansa jossakin. Ja, kun hän teki niin, ei Herra puhunut takaisin tuolle rukoilevalle kuninkaalle. Hänellä on tapansa tehdä asioita. Siellä maassa oli profeetta, ja Herran Sana tulee Hänen profeetalleen.

Jumala sanoi hänelle: “Jesaja, mene takaisin ja kerro hänelle, että Minä olen kuullut hänen rukouksensa. Minä olen ymmärtänyt, että hän ajattelee sen ottavan häneltä viisitoista vuotta tehdä se. Minä olen nähnyt hänen kyöneleensä, koska hän niin kovasti tahtoi tehdä sen. Minä tulen antamaan hänelle viisitoista vuotta, jona aikana hän sanoi voivansa tehdä sen. Mene ja kerro hänelle, että Minä annan sen hänelle.”

¹²⁸ Miksi? Hän antoi tehtäväksi Jesajalle mennä ja kertoa hänelle: “NÄIN SANOO HERRA!” Niinpä, vaikka se joskus viipyy... Se tulee tapahtumaan joka tapauksessa; hän kuoli joka tapauksessa. Jos siinä on yhtään mitään, niin silloin Hän on velvollinen tulemaan takaisin tuon miehen luo, jolle Hän lähetti NÄIN SANOO HERRAN. Hän käski Jesajaa: “Mene takaisin sinne ja kerro hänelle.”

¹²⁹ Joona otti erilaisen asenteen, hän meni mäen huipulle ja sanoi: “Olisi ollut hyvä, jos en koskaan olisi syntynytäkään.” Ja mitä kaikkea hän sanoikaan! Ja Herra antoi pienen risiinikasvin kasvaa hänelle varjoksi, kunnes hän jäähtyisi siellä. Mutta hän sanoi: “Minä menin sinne alas, ja nyt he tulevat sanomaan, että minä olen väärä profeetta.”

¹³⁰ Ja Jumala puhui hänelle sanoen: “Katsohan tuota kaupunkia tuolla alhaalla! Katso sinne Joona, kuinka tuo koko kaupunki tekee parannusta säkissä ja tuhassa.”

¹³¹ Ja sitten hän kertoi hänelle tuosta pienestä kasvista ja madosta, joka tuhosi sen. Jonakin päivänä, jos Herra tahtoo, minä haluan tulla ja pitää kokoussarjan vain Joonaasta, täällä Tabernaakkelissa. Oi, siinä on niin monia suuria asioita... tuo idästä puhaltava tuuli ja kaikki muu. Siinä on niin monia sävähdyttäviä asioita. Nuo kultakimpaleet siellä, kaikki nuo esikuvat. Siinä jopa tulee esiin Jeesus Kristus ja kaikki muu. Tietenkin, jokainen rivi Raamatussa tuo näkyviin Jeesuksen Kristuksen. Kyllä vaan. Me tulemme näkemään sen sunnuntaina, jos Herra tahtoo.

¹³² Ja huomatkaa, on asioita, joita te... Jos te olette vilpittömät ja kerrotte Jumalalle... Mutta teidän täytyy olla tarkkaavaiset.

¹³³ Nyt minä haluan näyttää teille toisen Joonan puhujankorokkeella tänä iltana.

¹³⁴ Yhtenä iltana siellä oli ihmisiä, jotka käyvät täällä. Tuo rouva tai jotkut heistä saattavat olla täällä tänä iltana. Niinpä, vaikka minä en mainitse nimeä, te mahdollisesti tiedätte kenestä on kysymys. Mutta he tulevat tänne, hieno ihmisryhmä Kentuckysta, ja he ovat käyneet täällä vuosia. Ja nuo ihmiset ovat hienoja ihmisiä, minun hyviä ystäviäni. He ovat todella olleet ystäviä minulle, mutta he... Senkaltainen, että kun herätys on meneillään, he voivat tulla seurakuntaan; kun herätys oli ohitse ja taakka vedettävänä, niin kukaan ei halua vetää. Ja kaikki lapset olivat täällä, kun meillä oli lastenluokkamme ja muut asiat.

¹³⁵ Ja yhtenä päivänä minä tulin kotiin noin neljä tai viisi vuotta sitten. Ja tämä nuori tyttö, joka lastenluokassa ollessaan oli ollut noin kahdeksanvuotias, oli nyt naimisissa, ja hänellä oli kaksi lasta, ja hän makasi täällä sairaalassa kuolemaisillaan. Hän oli ehkä viidennellä kuukaudella raskaana; ja tuo vauva oli kuollut, eivätkä he voineet leikata, koska hänellä oli jonkinlainen virtsatulehdus tila. Eivätkä he voineet leikata, vaan heidän täytyi antaa myös äidin kuolla. Leikkausta ei voitu suorittaa, näettehän, ja tuo vauva olisi tappanut hänet sillä tavalla... joten hän oli kuolemassa, siinä kaikki, hänellä ei ollut mitään mahdollisuutta.

¹³⁶ Menin sinne katsomaan häntä, hän oli pyytänyt minua tulemaan. Menin sinne sairaalaan ja siellä hän oli happiteltassa. Kohotin sen syrjää, ja puhuin hänelle hieman ja sanoin: “Muistatko sinä minua?”

Hän sanoi: “Varmasti, veli Bill, minä muistan sinut.”

¹³⁷ Minä kysyin: “Ymmärrätkö kuinka sairas sinä olet?”

Hän sanoi: "Kyllä. Ja se on syy miksi pyysin sinua tulemaan." Minä sanoin: "Kuinka ovat asiasi Herran kanssa?" Hän sanoi: "Veli Bill, minä en ole valmis menemään."

¹³⁸ Niinpä me polvistuimme ja rukoilimme siellä, ja hänen äitinsä ja miehensä ja monia muita heistä oli siellä huoneessa, ja hänen äitinsä ja miehensä alkoivat itkeä. Ja sitten minä kysyin häneltä, ja hän pani asiansa järjestykseen Jumalan kanssa, (tuli takaisin ja antoi lupauksensa Jumalalle; ja pyysi anteeksiantoa; kuinka hän rakasti Häntä; ja oli pahoillaan syntiensä vuoksi, siitä miten hän oli elänyt), ja jatkoi sillä tavalla katuen ja itkien. Jonkun ajan kuluttua minä nousin ja lähdin ulos rakennuksesta.

¹³⁹ Ja seuraavana aamuna he kutsuivat minua tulemaan sinne takaisin. He olivat seuraavana aamuna ottaneet kokeen nähdäkseen kuinka tuo virtsatulehdus oli edistynyt, ja he tulivat toteamaan, ettei sitä ollut hitustakaan jäljellä. Se oli kaikki poissa, koko tuo virtsamyrkytys oli lähtenyt hänestä. lääkärit olivat hyvin kiihdyksissä ja sanoivat: "Se on jotakin hyvin outoa, me valmistamme hänet leikkausta varten, jos se yhä on sillä tavalla aamulla... Me tulemme antamaan hänelle penisilliiniä", tai mitä hyvänsä he antoivatkin hänelle, pitääkseen tuon tulehduksen poissa. He sanoivat: "Me tulemme leikkaamaan ja poistamaan tuon vauvan, ennen kuin mitään muuta tapahtuu, jos hän on kunnossa aamulla."

¹⁴⁰ Niinpä he ottivat kokeet kaksi tai kolme kertaa tuona päivänä, ja jälleen myöhään illalla, eikä mitään ollut vialla, kaikki oli täysin kunnossa. Ja he valmistivat häntä. Ottivat hänet ulos happiteltasta. Kaikki oli hienosti. He aikoivat leikata seuraavana aamuna ottaakseen tuon vauvan pois.

¹⁴¹ No niin, minä menin sinne. Enkä minä tiennyt näistä asioista mitään, minä en tiennyt sitä. Herra ei ollut kertonut minulle mitään siitä. Voitte kysyä noilta ihmisiltä, jos tahdotte. Hän ei sanonut, että se tapahtuisi. Mutta, oi, nähdä sellainen asia! Hänen miehensä, joka oli syntinen, tuli ja sanoi: "Veli Branham, minä haluan antaa elämäni Herralle Jeesukselle."

¹⁴² Ja minä sanoin: "Hyvä on, polvistu tähän ja ota vaimoasi kädestä, ja sitten vaeltakaa tätä suoraa elämää yhdessä."

¹⁴³ Äiti tuli takaisin ja sanoi: "Veli Branham, sinä tiedät minut ja lapseni, me olemme kaikki, olleet sisällä ja ulkona ja sisällä ja ulkona, ja Tabernaakkelissa ja muuta sellaista. Me istumme kuuntelemassa, kun sinä saarnaat, ja me menemme alttarille ja tulemme takaisin, minä myös olen luopiotilassa, veli Branham." Hän sanoi: "Minä myös haluan tulla takaisin Herran Jeesuksen luo, Hänen hyvyytensä vuoksi minun lastani kohtaan." No niin, näettehän, se on kovasti hienoa, mutta te ette tule Herralle Jeesukselle sen vuoksi.

¹⁴⁴ Sitten lähempänä keskiyötä, kun kello tuli kaksitoista, hänen äitinsä nukahti. Ja hän kutsui äitiänsä sanoen: "Äiti."

Ja hän sanoi: "Kyllä kultaseni, mitä sinä tahdot?"

Hän sanoi: "Tiedätkö, minä olen niin onnellinen!"

Hän sanoi: "Minä olen niin iloinen siitä, että sinä olet onnellinen."

Hän sanoi: "Minä olen rauhassa Jumalan kanssa. Oi, kuinka hienoa se onkaan!"

Muutaman minuutin kuluttua hän jälleen kutsui häntä sanoen: "Äiti."

Sanoi, "Mitä nyt?"

Sanoi, "Minä menen kotiin."

¹⁴⁵ Ja hän sanoi: "Minä tiedän, että menet. Kyllä, kultaseni, lääkärit tulevat ottamaan tuon vauvan pois huomenna. Sitten päivän tai kahden kuluttua, kun tuo leikkaushaava on

umpeutunut, ja he päästävät sinut pois täältä, sinä menet takaisin kotiin ja olet onnellinen jälleen, sinä miehesi ja pienet lapset, ja ole kristitty ja elä Jumalaa varten.”

Hän sanoi: “Äiti, minä tarkoitan, että minä menen taivaalliseen kotiini.” Hän sanoi: “Aivan varmasti, kultaseni, sitten matkan päättyessä.” Hän sanoi: “Tämä on matkan pää.” “Oh”, sanoi äiti, “mikä nyt on hätänä?”

¹⁴⁶ Hän sanoi: “Tämä on matkan pää. Kyllä, äiti, muutaman minuutin kuluttua olen mennyt.”

¹⁴⁷ No niin, hän ajatteli, että hän oli hermostunut ja houri. Hän kutsui hoitajattaren ja tämä mittasi hengityksen. Kaikki oli normaalia. Ja viiden minuutin kuluttua hän oli mennyt, hän oli kuollut.

¹⁴⁸ Ja sitten, kun palasin kotiin viikon tai kahden kuluttua siitä... Luulen, että se oli veli Graham, joka saarnasi tytön hautajaisissa. Kun tulin kotiin ja Meda kertoi minulle, että tuo tyttö kuoli tuona yönä, oi, minä en voinut...

Ja minä menin tapaamaan hänen äitiään.

¹⁴⁹ Ja minä en tiedä, mikä aiheutti sen, että tein sen, mutta minä sanoin: “Herra Jumala, Sinä olet velkaa minulle sen, että annat minun ymmärtää, sen jälkeen, kun minä menin sinne ja sanoin tuolle aviomiehelle, ja kuinka hän tuli Herralle sen jälkeen, kun Sinä olit tehnyt nämä asiat hänelle, ja kaikkea sellaista, ja sitten otat tuon tytön elämän sillä tavalla.” Minä sanoin: “Sinä olet minulle velkaa sen ymmärtämisen.”

¹⁵⁰ Kun te sanotte Jumalalle jotakin sellaista, tulee Hän jättämään teidät istumaan yksinänne. Hän ei ole minulle velkaa yhtään mitään. Minä olen velassa Hänelle. No niin, Hän vain jätti minut sen kanssa muutamaksi päiväksi, tiedättehän. Ja noin kolme neljä kuukautta myöhemmin minä olin ulkona joen penkalla, ja Herra puhui minulle näyssä ja sanoi: “Mene nyt hänen äitinsä luo ja sano tämä hänen äidilleen: ‘Eikö hänen aikansa tullut vuotta aikaisemmin, kun hän oli hukkumassa jokeen, tuolla huviretkellä? Hän olisi voinut mennä silloin, mutta Minun täytyi ottaa hänet silloin, kun hän oli valmis menemään.’ Ja tästä syystä kaikki tämä tapahtui, ja miksi sinä menit sinne.”

¹⁵¹ Silloin menin polvilleni ja itkin. Minä sanoin: “Herra Jeesus, anna minulle anteeksi, Sinun tyhmälle palvelijallesi. Minun ei olisi koskaan tullut sanoa sitä, Herra.”

¹⁵² Ja minä menin takaisin tuon rouvan luo, hän asui täällä Market kadulla, minä menin hänen luokseen ja sanoin: “Minä haluan kysyä sinulta jotakin.” Hän sanoi: “Hyvä on, veli Bill.” Ja minä sanoin: “Onko se totta, että tämä tyttö melkein hukkui?”

¹⁵³ Hän sanoi, Kyllä niin oli, veli Branham, hänen miehensä ja heidän täytyi hakea hänet pois joesta. Heidän täytyi antaa tekohengitystä ja heidän täytyi hakea kone pumppaamaan vesi ulos hänestä.” Hän sanoi: “Hänellä oli yllään hame. He olivat huviretkellä. Hän oli siellä kävelemässä hiekalla, ja luiskahti päälleen ja tukehtui vedessä. Eivätkä he huomanneet häntä. Mutta sitten he näkivät hänen tulevan pintaan ja painuvan alas, ja he juoksivat sinne ja toivat hänet pois sieltä. Ja hän melkein kuoli.”

Minä sanoin: “Se oli hänen aikansa mennä.”

¹⁵⁴ Näettekö, Jumala tietää mitä Hän tekee. No niin, Herra olisi mahdollisesti kertonut sen minulle, jos en olisi ottanut sellaista asennetta kuin otin sanomalla: “Herra, Sinä olet minulle velkaa sen, että kerrot siitä minulle.” Hän ei ole velkaa teille yhtään mitään!

¹⁵⁵ Olin kerran eräässä kokouksessa, jossa kuulin erään evankelistan rukoilevan sairaan puolesta, ja hän sanoi: “Jumala, minä käsken sinua parantamaan tämän henkilöni” Kuka käskisi Jumalaa? Sellainen ei ole edes järkevää, koska Hän on Jumala ja tekee, mitä haluaa.

¹⁵⁶ Kuinka voisi savi sanoa valajalle: “Miksi teit minut tällaiseksi?” Tietenkään ei! Mutta, jos profeetta pysyy vaiti ja sitten etsii Herraa saadakseen vastauksen, niin siellä on oleva vastaus.

¹⁵⁷ Aivan niin kuin tämä henkilö, joka kysyi kysymyksen käärmee siemenestä. Tarkatkaa vain, älkääkä olko kovasti kiireisiä. Ja sitten, Jumala antaa kaiken tapahtua niiden parhaaksi, jotka Herraa rakastavat.

¹⁵⁸ Jos Niinive ei olisi tehnyt parannusta, silloin Jumalan tuomiot olisivat olleet heidän yllään. Muistakaa nyt, profeettaa täytyy kuunnella. Se oli varoitus.

¹⁵⁹ Ja sama asia koskee tätä kansakuntaa. Sitten te sanotte: “Veli Branham, viime sunnuntaina sinä sanoit: ‘Sille ei ollut toivoa.’” Kyllä! “Miksi?” Se on halveksien hylännyt kutsunsa. Sen olisi tullut vastaanottaa Se. Se tulee saamaan sen. On tulossa aika jolloin tämä kansakunta tulee hajoamaan. Minä näin sen vuonna 1933.

Te olette saattaneet sanoa: ”No niin, se ei tapahtunut silloin.”

¹⁶⁰ Mutta se tulee tapahtumaan! Silloin ei ollut Mussolinikaan vallassa, eikä Maginot-linjaa oltu rakennettu, myöskään auto ei näyttänyt munalta niinä päivinä. Eivät myöskään naiset valinneet presidenttiä silloin, joka näyttäisi opiskelijapojalta, ei myöskään ollut katolista presidenttiä ja niin edelleen, joista puhuttiin. Noin kolmekymmentä vuotta sitten ja aikaisemmin, nämä asiat ennustettiin, mutta Hän vain näytti ne minulle pitkälle eteenpäin, loppuun.

¹⁶¹ Ja tuon asian ollessa lähestymässä hetki hetkeltä, tuo malja on täyttymässä! Ja Billy Graham, Oral Roberts ja ketkä vielä, ovat saarnanneet parannusta. Profeetat, ja niin edelleen, ovat kulkeneet maata ristiin rastiin merkkien ja ihmeiden kanssa, ja se jatkuvasti ajautuu syntiin. Tästä syystä se tulee, koska he eivät tee parannusta.

¹⁶² Huomatkaa, Ahab ei koskaan tehnyt parannusta Eliaan nuhdeltua häntä. Jos Ahab olisi katunut ja vaeltanut varovaisesti Jumalan edessä, tuo asia ei olisi koskaan tapahtunut. Mutta Ahab tuli ja otti Naabotin viinitarhan murhaten hänet, ja teki kaikkia näitä pahoja asioita. Ja Iisebel... Tuo profeetta käveli sinne NÄIN SANOO HERRAN kanssa! Mutta mitä he tekivät? Iisebel ainoastaan uhkasi tappaa hänet. Mitä tapahtui? Hänen profetiansa täyttyi, koirat söivät Iisebelin ja nuolivat Ahabin veren. Aivan tarkalleen hänen sanansa mukaisesti. Hän näki maljan täynnä.

¹⁶³ Tästä syystä tuo pieni Miika sanoi saman asian, kuinka voisi hän siunata sitä, minkä Jumala oli kironnut? Näettekö, hänen sanansa, hänen profetiansa, se oli sopusoinnussa Sanan kanssa.

¹⁶⁴ Herodes ei koskaan tehnyt parannusta, kun Johannes sanoi: “Ei ole laillista sinun pitää veljesi vaimoa!” Hän ei koskaan katunut. Mutta mitä hän teki? Hänen vaimonsa vaati tuon profeetan päätä. Katsokaa millaiseen likaan hän meni. Katsokaa mitä tapahtui hänelle. Katsokaa, jopa tänä päivänä Sveitsissä, nuo Hänen hylkäämisensä siniset vedet yhä kiehuvat sen muistoksi. Näettekö, aivan varmasti hän ei tehnyt parannusta, kun Herra nuhteli häntä. Johannes kertoi hänelle, eikä väliä kuka hän oli, (neljännesruhtinas, keisari tai kuka tahansa), hänen täytyy tehdä parannus, kun Jumala kutsuu siihen, tai viha on oleva hänen yllään!

¹⁶⁵ Kuinka monta kertaa profeetoissa... Minulla on ne kirjoitettuna tänne, mutta emme ehdi menemään niihin, koska on vain noin kymmenen minuuttia aikaa jäljellä.

¹⁶⁶ Jos ei ole parannuksen tekoa, silloin tuomio on varmasti tuleva! Hiskia teki parannuksen. Näettekö? Niinive teki parannuksen.

¹⁶⁷ Ahab ei koskaan katunut. Nebukadnessar ei koskaan katunut. Nooan ajan ihmiset eivät koskaan tehneet parannusta, ja tuomio pyyhkäisi heidän ylitseen. Näettekö? Mutta kuitenkin Hän ensin varoittaa jokaista. Jokainen saa varoituksen.

¹⁶⁸ Nyt nähdessämme, että aika on käsillä, voikoon jokainen, joka tuntee varoituksen, tehdä nopeasti parannuksen ennen kuin Jumalan viha iskee.

¹⁶⁹ Tuokaamme se nyt Branham Tabernaakkeliin. Me olemme nähneet nämä asiat ja tiedämme, että ne ovat Totuus. Me tiedämme, että se on ehdoton Totuus. Sanan antama tehtävä on, että “jos te teette parannuksen, ja otatte kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä lupaus on teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat.”

¹⁷⁰ Eräs mies, herra Dauch, kysyi minulta täällä jokin aika sitten, hän sanoi: “Veli Branham, minä olen tulossa vanhaksi. Olen tulossa heikoksi, olen yhdeksänkymmenen vuoden. Ajatteletko sinä, että minä olen valmis kuolemaan? Olenko minä valmis menemään? Uskotko sinä, että minä olen pelastunut?”

¹⁷¹ Minä sanoin: “Herra Dauch, oletko koskaan mennyt lääkäriin yleistarkastusta varten?” Hän sanoi: “Kyllä.”

¹⁷² Nyt se mitä tuo lääkäri tekee, on se, että hänellä on, sillä kirja, joka sanoo: “Ensimmäinen asia, mitä tehdä miehelle, on tarkistaa hänen sydämensä.” Niinpä hän hakee stetoskooppinsa ja panee ne korvilleen ja tarkistaa hänen sydämensä. Sitten seuraavaksi hän tarkastaa hänen verenpaineensa. Sitten hän ottaa virtsanäytteen, ja mitä vielä, hieman verta ja kaikkia näitä muita asioita. Hän käy sen kaiken lävitse, ja jos hän ei löydä mitään... Hän ottaa röntgenkuvan. Jos hän ei voi löytää yhtään mitään, hän sanoo: “Herra Dauch, sinä olet fyysisesti kunnossa.”

¹⁷³ Mille hän perustaa sen? Tälle lääketieteelliselle kirjalle, ja jos hänen tilassaan on jotakin vialla, niin tieteen mukaan sen tulisi näkyä tässä, se tekisi tämän tässä tai tuon tuolla. Sen vuoksi, niin pitkälle kuin hän tietää siitä, sinä olet kunnossa fyysisesti.

¹⁷⁴ “Nyt”, minä sanoin, “tässä tapauksessa minä annan sille sielututkistelun. Ja Jumalalla on vain yksi instrumentti sielua varten, ja se on Hänen Sanansa. Se on Hänen Sanansa. Ja Jeesus sanoi Johannes 5:24: ‘Hän, joka kuulee Minun Sanani. Eikä tuo *kuuleminen* merkitse ainoastaan äänen kuuntelemista. Tuo *kuuleminen* merkitsee ‘vastaanottaa Se!’ (Älkää seiskö paikoillanne ja kutsuko sitä mielettömyydeksi, sanoen: ‘Noissa asioissa ei ole yhtään mitään. Minä en usko Sitä.’) ‘Hän, joka *kuulee* Minun Sanani! Hän, joka vastaanottaa Minun Sanani!’, aamen, ‘hän, joka kuulee Sen! Hän, joka kuulee Minun Sanani!’ Se on Jeesuksen Sana, joka, Hän on Sana. Siinä se on teille. ‘Jos sinä voit kuulla Minun Sanani’, Hän sanoi, ‘ja uskot Häneen, joka lähetti Minut, silloin olet siirtynyt kuolemasta elämään; etkä enää edes tule tuomiolle, vaan olet jo siirtynyt pois siitä.’ Aamen!” Minä kysyin: “Kuinkas sydämesi nyt lyö?”

Hän sanoi: “Minä uskon Sen. Olen kuullut Sen. Olen vastaanottanut Sen.”

¹⁷⁵ Minä sanoin: “Sitten Pääspesialistin mukaan, Iankaikkisen Elämän Ylilääkäri sanoo: ‘Sinä olet siirtynyt kuolemasta Elämään ja etkä koskaan tule tuomittavaksi.’”

¹⁷⁶ Hän sanoi: “Kun kuulin sinun saarnaavan vesikastetta Jeesuksen Kristuksen Nimessä, minä seurasin sinua, ja sinä kastoit minut. Minä en enää ole tuo mies, joka kerran olin. Jotakin tapahtui minulle. Minulla ei ollut tapana välittää yhtään Siitä, vaan kuljin toiseen suuntaan, mutta minä käännyin ympäri ja aloin kulkea takaisin päin. Ja sydämeni palaa päivin ja öin päästä lähemmäksi Häntä. Jokaisen Sanan Siitä, minä uskon! Minä sanon: ‘Aamen!’, jokaiselle osalle Siitä. Minä en välitä kuinka se leikkaa minua, minä haluan tulla mitatuksi tarkalleen Sen mukaan, ja myös olen, niin pitkälle kuin tiedän.”

¹⁷⁷ Minä sanoin: “Minusta näyttää, että sydämesi lyö erittäin hyvin. Uskon, että sinä olet hengellisesti kunnossa nyt.”

¹⁷⁸ Hän sanoi: "Ihmettelenpä, että kun Ylöstempaus tulee, voinko minä mennä siinä, veli Branham?"

Minä sanoin: "Ei ole minun sanottavissani, kuka menee tai kuka ei."

¹⁷⁹ Hän sanoi: "Minä haluan elää, minä niin kovasti haluan nähdä tuon ylöstempauksen."

¹⁸⁰ Minä sanoin: "Hyvä on, annahan, kun katson mitä tämä Tiedekirja siitä sanoo, tämä sielutiede täällä." Minä sanoin: "No niin, se sanoo tämän 2. Tess. 5. luvussa, siinä sanotaan: 'Me, jotka olemme elossa ja jääneet tänne Herran tulemukseen, emme ole estävä niitä, jotka nukkuvat. Sillä Jumalan pasuuna soi, ja nuo, jotka nukkuvat, tai lepäävät tulevat heräämään ensin, pukemaan ylleen kuolemattomuuden. Sitten me, jotka olemme elossa tuona päivänä, tuona aikana sen jälkeen, kun he jo ovat nousseet ylös, näettehän, sitten me olemme muuttuva hetkessä, silmänräpäyksessä, ja tulemme yhteen heidän kanssaan; ja sitten menemme ylös kohtaamaan Herraa ilmassa, ollen temmatut ylös yhdessä heidän kanssaan.' Josko sinä nukut tai et, josko niin on tai ei; minne tahansa sinut on haudattu, tai vaikka sinua ei olisi haudattu ollenkaan, sinä tulet joka tapauksessa! Mikään ei voi estää sinua. Sinä tulet olemaan siellä!" Minä sanoin: "Veli Dauch, jos Jeesus ei tule kuin vasta minun lasten-lasten-lasten-lasteni lapsille, sinä tulet yhä olemaan siellä tarkalleen tuolla hetkellä, ja tulet olemaan siellä, ennen kuin heitä edes muutetaan, jos he tulevat olemaan siellä." Niin se on. Aamen!

¹⁸¹ On tulossa siunaus, aivan samoin kuin on tulossa viha. Oi, meidän täytyy odottaa toista niistä tänä iltana. Sinun täytyy odottaa joko vihan ja hävityksen lankeamista yllesi, tai sitten sinun täytyy odottaa Herran Jeesuksen ylösnousemusta. Sama Jumala, joka lupasi toisen, lupasi toisenkin. Minä olen niin iloinen siitä!

*Minä odotan tuon iloisen Tuhatvuotispäivän tuloa,
Kun siunattu Herramme tulee ja tempaa odottavan Morsiamensa pois;
Oi, minun sydämeni kaipaa ja odottaa tuota ihmeellisen vapautuksen päivää,
Kun meidän Jeesuksemme tulee takaisin maan päälle.
Silloin tämän pimeän maailman synty ja suru, kipu ja kuolema on päättävä,
Tuossa kunniakkaassa Jeesuksen tuhatvuotisessa rauhan hallituksessa; (Oi, niin! "Ja tulemme aina olemaan Herran kanssa." Näettekö?)*

¹⁸² Mitä Jumala on sanonut, sen täytyy tapahtua. "He rakentavat taloja ja asuvat niissä. He istuttavat viinitarhoja ja syövät niiden hedelmää. He eivät istuta niin, että toinen perisi sen. He istuttavat omat viinitarhansa ja pysyvät sen kanssa." Aamen! Aamen! "He eivät tee vahinkoa eivätkä hävitä missään kaikilla Minun pyhillä Vuorillani." Halleluja!

¹⁸³ Kun tämä kuolevainen ottaa ylleen kuolemattomuuden, kun tämä kuolema on nieltä voitossa, silloin olemme näkevä Hänet sellaisena kuin Hän on, ja meillä tulee olemaan Hänen oman kirkastetun Ruumiinsa kaltaiset ruumiit. Oi, mikä aika onkaan tuleva!

¹⁸⁴ Sama Jumala ja nuo samat profeetat, jotka ennustivat Jumalan vihan tulevan vuodatetuksi, kertoivat myöskin näistä tulevista siunauksista. Olen niin iloinen! Jumala ei koskaan hävitä kansakuntaa ilman, että varoittaisi sitä. Hän ei koskaan hävitä miestä ilman, että varoittaisi häntä. Ja nyt, jos Hän tekee sen, niin meillä on jotakin, mikä on tapahtunut meille, viimeisten päivien vahvistetut merkit ovat kanssamme, Suuri Pyhä Henki liikkuu keskellämme ja lataa Seurakunnan Hänen Läsnäolollansa, vahvistaen Hänen Sanansa. Sitten Seurakunta on valmistautumassa taivaisiin kiipeämistä varten yhtenä näistä päivistä, Jumalan voimalla. Koska se varoittaa meitä asettamaan syrjään jokaisen painon ja synnin, joka niin helposti kietoo meidät, että me voisimme lentää kärsivällisesti tämän kilpajuoksun, joka on asetettu eteemme, Uskomme Alkajan ja Päättäjän luo.

¹⁸⁵ Jumala siunatkoon teitä, seurakunta! Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä! Kyllä. Jos tunnette Hänen Läsnäolonsa, menkää Hänen luokseen. Jos sydämessänne on jotakin

väärää, oikaiskaa se. Meillä ei ole paljon aikaa jäljellä. Herran tulemus on käsillä. Uskotteko Häneen? Oi, eikö se tulekin olemaan ihmeellistä siellä? Mikä aika se onkaan, kun näen noiden varhaisten veteraanien kävelevän tuon Paratiisin lävitse! Oi niin! Minä odotan tuota hetkeä.

¹⁸⁶ Muistan kuulleen veljeni sanovan silloin, kun hän palasi takaisin merentakaiselta rintamalta, hän sanoi: “Nuo vanhat veteraanit, kun he saivat näkyviinsä tuon Vapauden Patsaan, kantoivat nuo rampautuneet sinne ylös, niin että hekin voivat nähdä Vapauden Patsaan.” Se on ensimmäinen asia, minkä te näette tullessanne laivalla, koska se on niin korkea. “Ja, kun he näkevät tuon käsivarren siellä pystyssä, nuo miehet yksinkertaisesti murtuvat ja itkevät. Ja kuinka nuo suuret miehet siellä lankesivat kannelle ja alkoivat itkeä.” Mikä se oli? Merkki vapaudesta. Ja kaikki, mitä he koskaan olivat rakastaneet, oli suoraan tuon merkin takana siellä.

¹⁸⁷ Oi, mutta mitä se tuleeekaan olemaan, kun kuulen tuon vanhan Siionin laivan sireenin soivan tuona aamuna, ja näen lippuja heilutettavan! Kun taistelu on ohitse ja voitto saavutettu, halleluja! Ja me tulemme Kotiin, kun kuolema, synty ja helvetti on voitettu; eikä siellä ole enää syntiä, eikä enää kuolemaa, eikä enää surua. Voin aivan kuulla tuon sireenin soivani Oi, me olemme lähestymässä tuota Kaupunkia. Kyllä, aallonmurtajat tulevat näkyviin, ja vanha laiva laskee satamaan. Jumala, auta meitä elämään tuota hetkeä varten.

¹⁸⁸ Herra Jeesus, me olemme ihmisiä, jotka yritämme parhaamme mukaan, kaikella mitä meissä on, vaeltaa Evankeliumin Valossa, Sinun suuren Evankeliumisi, jonka puolesta Sinä kuolit. Me olemme niin kiitolliset siitä, että me näemme merkkien ilmestyvän, näissä pahoissa pimeissä päivissä, jossa hetkessä me nyt elämme. Oi Jumala, koska se on kirjoitus seinällä, niin me kiitämme Sinua, Herra, että me voimme nähdä sen ja tietää, että vapautuksen hetki on käsillä. Me saarnaamme, me kuljemme yli maan, me näemme Sinun tekevän suuria merkkejä, näyttävän itsesi päivittäin, jokaisena vuotena. Ei yhtäkään vuotta kulu, ilman, että Hänen yliluonnollinen merkkinsä ei iskisi maata. Ja me näemme sen, ja tiedämme, että tuo Jumalan suuri armeija marssii eteenpäin.

¹⁸⁹ Oi, ei niin suuri lukumäärältään, mutta mikä voimakas ryhmä se on, jolla on Iankaikkinen Elämä! Heistä sanotaan: “He juoksevat sotajoukon lävitse ja hyppäävät muurin ylitse.” Kyllä, tuo kuoleman “armeija” ei voi pitää otettaan siinä, se on juokseva suoraan sen lävitse. Ja hyppäävä yli “muurin”, joka on luonnollisen ja yliluonnollisen välillä, ja menevät Jumalan käsivarsille, tuohon suureen Iankaikkisuuteen. Herra Jumala, me kiitämme Sinua tästä. Me tiedämme, että tuo aika on lähestymässä ja käsillä.

¹⁹⁰ Minä rukoilen, Jumala, jos täällä tänä iltana on joitakin, jotka eivät tunne Sinua, jotka eivät koskaan ole tehneet rauhaa... Ja ehkä tänä iltana, puheemme aikana, jokin pieni Ääni on puhunut syvällä heidän sydämissään sanoen: “Minä tunnen varoituksen, että en ehkä voi olla täällä paljon kauempaa.” Oi Jumala, voikoot he panna huoneensa järjestykseen juuri nyt. Voikoot kaikki tulla järjestykseen. Voikoon kylmyys... Ehkä he ovat kristittyjä, jotka ovat eläneet tämän alaisuudessa niin pitkään ja nähneet niin monia asioita, että he ovat kadottaneet Sen arvon. He ottavat asiat liian kevyesti, sen sijaan, että ottaisivat ne todella syvällisesti ja vilpittömästi.

¹⁹¹ Oi Jumala, salli meidän tehdä tarkistus tänä iltana, suo se, tietäen, että nämä suuret asiat ovat vain varoitus meille pian tulevasta Seurakunnan ylöstempauksesta. Ja, jos me olemme synnin kuormittamat, epäuskon kanssa ja laiskuuden kanssa, me emme tule olemaan tuossa ylöstempauksessa. Me tiedämme sen, Herra, niinpä me rukoilemme, että Sinä polttaisit meihin Pyhän Hengen, syvälle sydämiimme. Oi Jumala, sytytä sielumme tulee Sinun siunauksesi kanssa. Auta meitä ymmärtämään.

¹⁹² Siunaa nyt ihmisiä yhdessä. Siunaa kallista pastoriamme ja hänen vaimoansa. Siunaa diakoneita ja luotettuja ja kaikkia jäseniä yhdessä. Anna anteeksi meidän syntimme. Paranna

sairautemme, Herra. Ja sytytä sydämemme tuleen. Ja voikaamme me lähteä tästä paikasta varoittavan sanoman kanssa, kohdatessamme ihmisiä, jotka ovat synnissä ja sanoaksemme: “Ystävä, etkö häpeä tehdä tuollaisia asioita, kun tiedät, että sinun on kohdattava Jumala jonakin päivänä?” Suo se Herra. Minä jätän heidät Sinulle nyt; minä jätän Sanoman, ja kaiken, työskentelemään yhdessä Sinun kunniaksesi. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

*Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti mua,
Ja osti pelastukseni
Golgatan puulla.*

¹⁹³ Ettekö te rakastakin Häntä? Ajatelkaa sitä, mitä me olemme. Katsokaa, miten pitkällä tiellä me olemme, ystävät. Katsokaa vain taaksepäin tietä myöden, Lutherin ja Wesley'n päiviin ja taaksepäin kautta ajanjaksojen. Katsokaa tänne, missä me nyt olemme, aivan täällä pyramidin huipulla, juuri täällä, missä Jumala on todistanut sen, että Raamattu Seitsemän Sinetin kautta on täydellisesti paljastettu; odottaen ainoastaan nyt noita seitsemää salaisuutta aivan viimeksi, Herran Tulemuksessa ja Seurakunnan ylöstempausta, joka saattaa tapahtua ennen aamua. Oi niin!

*Minä rakastan Häntä, (vilpittömästi nyt) Minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti minua
ja osti pelastukseni
Golgatan puulla.*

¹⁹⁴ Kun me nyt hiljaisesti... Käsitätekö te, että joka ainoan meistä täällä täytyy lähteä täältä, lähteä tästä maailmasta? Tiedätekö te, että mies, joka on syntynyt naisesta, on vain muutaman päivän ja on täynnä huolia? Tiesittekö te, että koska me olemme syntyneet tuosta kuoleman puusta Eedenin Puutarhassa, meidän täytyy kuolla? Me olemme äitimme kohdun hedelmä, ja meidän täytyy kuolla, meidän täytyy erota tästä elämästä. Nuori tai vanha, sillä ei ole eroa. Jos vanhin mies tai nainen täällä elää yli yön, hän tulee elämään kauemmin kuin monet kymmenen tai viisitoistavuotiaat lapset? Satoja sellaisia lapsia kuolee kautta maailman ennen aamua. Niinpä kaikki, mikä jotakin merkitsee, on se, mitä te teette juuri nyt.

¹⁹⁵ Tämä saattaa olla sinun viimeinen tilaisuutesi. Nuori tai vanha, sinä kykenet tulemaan seurakuntaan. Älä jätä yhtään asiaa tekemättä. Ole syvästi vilpittön. Pane jokainen synti ja kaikki muu sivulle. Katso suoraan Jumalan kasvoihin ja kysy kysymys: “Herra, miellytänkö minä Sinua? Mitä muuta voisin tehdä, Herra Jeesus? Minulla ei enää tule olemaan toista tilaisuutta, kun tämä elämä on ohitse, palvella Sinua. Tämä on ainoa aika, mikä minulla on. Herra Jumala, anna minun tietää, mitä Sinä haluat tehdä? Tuleeko minun tehdä tämä tai tehdä tuo, tulen iloiten tekemään sen.”

¹⁹⁶ Ajattelemmeko me sitä vilpittömästi? Ajattelevatko nämä pienet kaverit sitä? Ajattelevatko keski-ikäiset sitä? Ajattelevatko vanhat ihmiset sitä? Ajattelevatko teini-ikäiset sitä? Meidän täytyy mennä, ja kuinka te voisitte tietää, ettemmekö me kaikki olisi menneet ennen aamua? Me emme tiedä sitä. Te sanotte: “Se huolestuttaa minua.” Sen ei tulisi tehdä sitä. Vilpittömästi sanoen, sen tulisi tehdä sinut kaikkein onnellisimmaksi, kun tiedät jättäväsi tämän vanhan kulkutautisairaalan.

¹⁹⁷ On olemassa toinen maailma. Sinun ei tarvitse lähteä kovin pitkälle. Se on aivan sinun kanssasi. Se on suoraan ympärilläsi. Sinä et vain... Jumala antoi sinulle vain viisi aistia, ja se on ollaksesi yhteydessä tähän maailmaan. Mutta on olemassa toinen maailma, johon sinulla ei ole aistia olla yhteydessä, sinä et voi olla yhteydessä sen kanssa, koska sinulla ei ole sitä.

¹⁹⁸ Esimerkiksi, minä sanoin sunnuntai-iltana, ja ehkä te ette ymmärtäneet sitä, kuinka meillä on viisi aistia: näkö, maku, tunto, haju ja kuulo. Mutta mitä, jos teillä ei olisi näköä, (teillä olisi

vain maku, tunto, haju ja kuulo), ja te saisitte näön ja sanoisitte: “On olemassa toinen maailma, aurinko.” Nuo aistimukset, te törmäätte asioihin, ja se, mitä se on, kertoo teille, mitä se on. Ja te ajattelisitte, että tuo henkilö on hullu, koska teillä itsellänne ei olisi tuota aistia, näköä. Eikä kenelläkään, niin pitkälle kuin tiedät, olisi koskaan ollut sitä. Sinä olit kuullut ihmisistä, jotka sanoivat senkaltaisia asioita, mutta sinä epäilit sitä. Mutta me tiedämme tällä aistillamme, että se on todellista. Se on todellinen paikka. Näettekö? Se on paikka, jonka te voitte nähdä. Teidän aistinne ilmoittaa sen teille.

¹⁹⁹ Nyt ainoa asia mitä teille tapahtuu, kun te kuolette, on, että te vaihdatte nuo viisi aistia (Kunnia! Whew!), ja ainoastaan vastaanotatte toisen aistin. Ja te olette elossa korkeamman aistin kanssa, tuhansia kertoja korkeamman kuin tämä on, toisessa elämässä; elämässä, missä ei ole kuolemaa, ja missä ei ole surua. Ja nuo asiat, joista te ette tiedä yhtään mitään nyt, te tulette näkemään selvästi ylitettyänne sinne. Te ette ymmärrä sitä nyt, koska te vain törmäätte siihen, eikä teillä ole tuota aistia. Te sanotte: “Minä tunnen oudon tunteen täällä tänä iltana. Näyttää siltä kuin minä vain haluaisin itkeä tai huutaa tai jotakin muuta.” Se on Herran Enkelit. Näettekö?

²⁰⁰ Se on niin kuin joku, jolla ei koskaan olisi ollut näköä, sanoisi: “Joskus ajoittain minusta tuntuu jotenkin todelliselta, on kuin tuntisin lämpöä.” Te sanotte: “Se on auringonvalo.”

²⁰¹ Mitä on auringonvalo? Minä en ole koskaan nähnyt sitä.” “Ei ole mitään...” Näettekö, hän ei ole koskaan nähnyt sitä, eikä tiedä, mitä se on, ja jonkun täytyy kertoa siitä hänelle, jonkun, joka voi nähdä sen.

²⁰² Me vain muutumme. Me ainoastaan muutumme, alkää pelätkö kuolemaa. Kuolema ei ole mitään muuta kuin linnunpelätin. Jeesus voitti sen. Kun Paavali tuli tiensä päähän, hän sanoi: “Kuolema, missä on sinun pistimesi? Missä on sinun pelottavuutesi? Hauta, missä on sinun voittosi? Sinä sanot saaneesi minut, mutta minä haluan osoittaa sinut sinne takaisin Jerusalemiin. Siellä on tyhjä hauta osoittamassa: ‘Minä olen Hän, joka voitti sekä kuoleman, että helvetin’, ja minä olen Hänessä, etkä sinä voi pitää minua! Minä tulen nousemaan ylös jälleen.” Oi, hän sanoi: “Siellä on kruunu odottamassa minua, jonka Herra, vanhurskas Tuomari, tulee antamaan minulle; eikä yksin minulle, vaan kaikille niille, jotka Hänen ilmestymistään rakastavat.”

²⁰³ Te rakastatte Häntä. Te haluatte nähdä Hänen tulevan. Te odotatte Häntä. Se on pitkä kertomus, se on pitkä odotus. Se on rakkautta, ja te tuskin voitte odottaa nähdäkseen Hänet! Sillä tavalla se on. Oi, ja se on tuo aika ja hetki jota me odotamme! Jos sinun sydämesi ei ole sillä tavalla tänä iltana, ystävä, niin ole varovainen. Ole varovainen. Älä anna vihollisen pettää itseäsi. Kun Pyhä Henki täällä haluaa lentää Tekijänsä luo, Mestarinsa luo, niin se on rakkautta, josta kukaan ei voi kertoa. Niin se on, se on todellista. Se on todellista.

²⁰⁴ Niinpä, jos siellä on joku, joka varoittaa sanoen: “Sinä et ole valmis sitä varten”, niin muistakaa, Jumala saattaa olla valmistamassa teitä johonkin.

²⁰⁵ Te sanotte: ”No niin, jos minä saan Pyhän Hengen kasteen, niin ehkäpä Herra tulee ottamaan minut?” Ei, ei vain sitä, te olette vasta valmistautumassa elämään varten. Te ette ole valmis elämään ennen kuin saatte Pyhän Hengen, ja sitten, kun te olette saaneet Pyhän Hengen, te olette sovelias elämään. Te ette olleet soveliaita elämään ennen sitä, näettehän, mutta nyt, kun olette saaneet Pyhän Hengen, te olette soveliaat elämään. Näettekö? Se vain tekee teitä valmiiksi.

²⁰⁶ Ihmiset sanovat: “Minun täytyy valmistautua kuolemaan.” Oi, minä valmistaudun elämään! Aamen. Mutta se, mistä on kysymys, on valmistautua elämään, elämään Kristuksessa! Elämään

voitokkaasti synnin, kuoleman ja helvetin ylitse, minulla jo on voitto. Hän on minun voittoni ja minä olen todiste Hänestä ja todiste Hänen voitostaan. Aamen! Siinä se on.

²⁰⁷ “Kuinka tiedät, että sinulla on Se?” Minulla on Se. Aamen. Hän antoi Sen minulle Hänen armonsa kautta. Minä tunnen Sen. Minä tiedän Sen. Näen Sen työskentelevän elämässäni. Se muutti minut. Ja tämän Hänen Kirjansa mukaan, Hän sanoo, että minulla on Iankaikkinen Elämä, enkä minä enää voi tulla tuomiolle, vaan olen siirtynyt kuolemasta Elämään, koska Hän otti minun tuomioni minun puolestani.. Ja, jos Hän maksoi hinnan, niin alkää yrittäkö tuoda minua minkäänlaiselle Tuomiolle. Hän otti sen minun puolestani, ja minä vastaanotin sen. Kyllä vaan.

²⁰⁸ Niinpä ei ole enää mitään tuomiota. Ei ole enää kuolemaa. Oi, minun kyllä täytyy jättää seurakunta ja jättää ihmiset jonakin päivänä, mutta... jos Jeesus viipyy. Ja, jos niin tapahtuu, niin minä en kuitenkaan ole kuollut. Minä en voi kuolla, koska minulla on Iankaikkinen Elämä. Kuinka te voisitte kuolla Iankaikkisen Elämän kanssa? Te tullette aina olemaan Jumalan Läsnäolossa ja olemaan aina Hänen kanssaan! Aamen! Se kiihottaa minun sydäntäni, ja saa aikaan sen, että haluan jälleen alkaa saarnaamaan. Niin se on. Oi, Hän on ihmeellinen!

*Eikö Hän olekin ihmeellinen, ihmeellinen, ihmeellinen?
Eikö Jeesus minun Herrani olekin ihmeellinen?
Silmät ovat nähneet, korvat ovat kuulleet, mitä on Jumalan Sanassa;
Eikö Jeesus minun Herrani olekin ihmeellinen?
Minä rakastan tuota todistusta:
Silmät ovat nähneet, korvat ovat kuulleet, mitä on Jumalan Sanassa;
Eikö Jeesus minun Herrani olekin ihmeellinen?*

²⁰⁹ Oi, minä rakastan Häntä! Hän on minun Rauhani, minun Elämäni, minun Toivoni, minun Kuninkaani, minun Jumalani, minun Pelastajani, minun Äitini, minun Isäni, minun Sisareni, minun Veljeni, minun Ystäväni, minun Kaikkeni! Näettekö te? Meillä oli tapana laulaa tuota pientä laulua. Tuleeko teidän mieliinne koskaan noita pieniä helluntailaislauluja? Toivon, että mikrofooni on pois päältä. Tuo laulu, jota meillä oli tapana laulaa:

*Hän on minun isäni, minun äitini, minun sisareni, minun veljeni,
Hän on kaikkea minulle.
Hän on kaikkea, Hän on kaikkea minulle; Hän on kaikkea, Hän on kaikkea minulle;
Sillä Hän on minun isäni, minun äitini, minun sisareni ja minun veljeni,
Hän on kaikkea minulle.*

²¹⁰ Muistatteko, kun meillä oli tapana laulaa sitä? Muistaako kukaan teistä sitä? Oi, vuosia sitten! Ja sitten meillä oli tapana sanoa:

*Tiedän, että se oli Veri, tiedän, että se oli Veri,
Tiedän, että se oli Veri minua varten;
Eräänä päivänä, kun olin kadotettu, Hän kuoli Ristillä,
Ja minä tiedän, että se oli Veri minua varten.*

²¹¹ Muistatteko tuon vanhan laulun? Mikä se olikaan, tuo toinen laulu jota lauloimme?

*Oh, ettekö valvoisi kanssani yhtä hetkeä,
Sillä aikaa, kun Minä menen tuonne, kun Minä menen tuonne?
Oi, ettekö valvoisi Minun kanssani yhtä hetkeä,
Sillä aikaa, kun Minä menen tuonne rukoilemaan?
Minä tulen, minä tulen, minä tulen, minä tulen;
Sillä minä rakastan Jeesusta, Hän on Pelastajani,
Ja Hän hymyilee ja Hän rakastaa minua myös.*

²¹² Täällä oli eräs vanha värillinen veli Smith, joka asui tuolla kulmassa. Oi, minä kuuntelin noita värillisiä ihmisiä siellä, minä istuin siellä huutaen ja itkien, ja ravistellen autoani ja

hyppien sen ympärillä sillä tavalla. He kaikki taputtivat käsiänsä. [Veli Branham taputtaa käsiään laulaessaan.]

Oi, ettekö valvoisi kanssani...

Tuo rytmi, joka noilla värillisillä ihmisillä oli, tiedättehan. Kukaan ei voi laulaa heidän tavallaan, voitte aivan yhtä hyvin unohtaa sen. Näettekö?

... yhtä hetkeä,

Sillä aikaa, kun Minä menen tuonne rukoilemaan.

²¹³ Oi niin! Minä istuin siellä ja sanoin: “Oi Jumala!” Pienenä poikana, noin kaksikymmenvuotiaana, minä juoksin ympäri autoa ja huusin ja ylistin Jumalaa sillä tavalla. Oi, minkälainen aika se olikaan! Se oli varhaisessa vaiheessa, kun Jumala liikkui ihmisten keskellä sillä tavalla. Nyt me olemme tulleet voimakkaaksi Seurakunnaksi, jossa ei ole paljon jäseniä, mutta, joka on väkevä Hengessä. Aamen. Kuinka ihmeellistä!

²¹⁴ Muistan tuon päivän siellä alhaalla Memfisissä, jossa tapasin tämän pienen värillisen naisen, tiedättehan, joka odotti minua siellä. Te olette kuulleet minun kertovan siitä. Hänen pojallaan oli sukupuolitauti. Ja tällä naisella oli miesten paita kiedottuna päänsä ympärille, hänen nojatessaan aidan yli tällä tavalla. Ja Herra jotenkin seisotti tuota lentokonetta, eikä antanut sen lähteä... Ja Pyhä Henki sanoi: “Lähde liikkeelle ja mene tähän suuntaan.”

²¹⁵ Minä kävelin siellä laulaen, ja ajattelin: “Lentokoneeni on juuri valmiina lähtemään’.”

²¹⁶ Se vain sanoi jatkuvasti: “Liiku eteenpäin. Jatka eteenpäin. Jatka eteenpäin.” Se tapahtui palvelustehtävänä alkuvaiheessa.

²¹⁷ Ja minä katsoin aidan ylitse, ja siellä seisoj pienen pieni hökkeli. Ja siellä seisoj eräs vanha sisar. Hän näytti aivan kuin yhdeltä noista Täti Jemiman pannukakkumainoksista. Valtavan suuret lihavat posket, tiedättehan, ja hänen hiuksensa ylösnostettuna takana. Hän nojasi portin ylitse sillä tavalla, ja minä... Minä lauleskelin tuota pientä laulua, jota... Olen nyt unohtanut tuon laulun nimen. Se oli pieni helluntailaislaulu.

²¹⁸ Ja minä lopetin laulamisen tultuani lähelle, ja olin kävelemässä ohitse. Ja hän seisoj siellä kyynelten vierieässä alas noita suuria lihavia poskia; minä halusin halata häntä. Hän sanoi: “Huomenta, saarnaaja!”

Minä sanoin: “Täti, mitä sinä sanoit?” Hän sanoi: “Minä sanoin: ‘Hyvää huomenta, saarnaaja.’”

²¹⁹ Minä kysyin: “Kuinka sinä tiesit, että minä olin saarnaaja?” No niin, etelän ihmisille tuo sana merkitsee “sananpalvelijaa”. Ja minä sanoin: “Kuinka sinä tiesit, että minä olin saarnaaja?”

Hän sanoi: “Minä tiesin, että sinä olit tulossa.”

²²⁰ Minä sanoin: “Sinäkö tiesit minun olevan tulossa?” Minä ajattelin: “Ohoh, tässä se on.”

²²¹ Hän sanoi: “Kyllä vaan.” Hän sanoi: “Oletko sinä saarnaaja koskaan lukenut Raamatusta kertomusta tuosta suunemilaisesta naisesta?”

Minä sanoin: “Kyllä, täti, olen lukenut sen.”

²²² Hän sanoi: “Minä olin sellainen nainen. Ja minä pyysin Herraa antamaan minulle ja miehelleni lapsen, ja minä tulisin kasvattamaan hänet Häntä varten. Hän teki niin ja antoi minulle vauvan, ja minä kasvatin hänet hienoksi pojaksi.” Hän sanoi: “Mutta hän joutui väärään seuraan, saarnaaja. Hänellä on paha tauti, ja hän makaa tuolla sisällä kuolemassa. Hän on tehnyt kuolemaan nyt noin kaksi päivää. Hän ei ole ollut oma itsensä kahteen päivään. Lääkäri kävi täällä ja sanoi: ‘Hän ei voisi elää, vaan oli kuolemassa’, se oli sosiaalinen tauti.” Hän sanoi:

“Saatoin tuskin kestää nähdä lapseni kuolevan, ja minä rukoilin koko yön. Minä sanoin: ’Herra, minä olin tuon suunemilaisen naisen kaltainen nainen, mutta missä on Sinun Elisasi?’”

²²³ Ja hän sanoi: “Minä nukahdin ja näin unessa, että minä seisoin tässä portilla ja näin sinun tulevan alas katua pieni hattusi kallellaan päässäsi. Mutta”, hän sanoi, “on yksi asia, missä on tuo... Sinulla tuli olla matkalaukku kädessäsi.”

Minä sanoin: “Minä jätin sen sinne Peabody Hotelliin.”

²²⁴ Hän sanoi: “Minä tiesin, että sinulla olisi tullut olla matkalaukku.” Ja hän sanoi: “Minun lapseni on kuolemassa.”

Minä sanoin: “Minun nimeni on Branham.”

Hän sanoi: “Olen iloinen tavatessani sinut, saarnaaja Branham.”

²²⁵ Minä sanoin: “Minä rukoilen sairaiden puolesta. Oletko koskaan kuullut minun palvelustehtävästäni?”

²²⁶ Hän sanoi: “En, en usko kuulleen, mutta etkö tulisi sisälle?” Ja minä menin sisälle.

²²⁷ Tuo suuri kaveri makasi siellä sillä tavalla. Minä yritin kertoa tuolle naiselle Jumalallisesta parantamisesta, mutta se ei ollut sitä, mistä hän oli kiinnostunut. Hän halusi kuulla tuon pojan sanovan, että hän oli “pelastunut ja valmis menemään”. Ja Jumala pelasti hänet.

²²⁸ Ja noin vuotta myöhemmin minä näin hänet siellä rautatieasemalla. Kuinka Herra tekeekään asioita!

²²⁹ Ja sitten lähtiessäni sieltä... tuon lentokoneen olisi tullut lähteä kello seitsemältä, ja se oli noin puoli kymmenen. Ja minä otin taksin ja ajoin takaisin ja ehdin juuri ja juuri sinne, kun kuulutettiin: “Viimeinen kutsu lento numero sille-ja-sille.” Herra pidätti tuon lentokoneen maassa sillä aikaa, kun minä menin ja rukoilin tuon pojan puolesta.

²³⁰ Minä yritin muistella tuota pientä laulua “Yksi Heistä.” Se se oli. Oi, kuinka meillä olikaan tapana laulaa sitä täällä ja taputtaa käsiämme. Sanoimme:

Yksi oi, heistä oon.

Olen onnellinen yksi heistä oon.

Yksi oi, heistä oon.

Olen onnellinen yksi heistä oon!

Yläsalissa kun yhdessä he Herra rukoili.

Voima palvelukseen saapui, Pyhä Henki lankesi.

Mitä silloin kokivat, se vielä tänään sama on.

Olen onnellinen yksi heistä oon.

Yksi oi, heistä oon.

Olen onnellinen yksi heistä oon.

Yksi oi, heistä oon.

Olen onnellinen yksi heistä oon! (Oletko sinä?)

²³¹ Kuuntele tätä säkeistöä

Ehkei monta oppinutta ollut heidän joukossaan.

Kastettuina Jeesus-nimeen kokivat he helluntain.

Ja he kertoivat nyt voimastaan, mi vielä sama on.

Olen onnellinen yksi heistä oon.

Yksi oi, heistä oon.

Olen onnellinen yksi heistä oon.

Yksi oi, heistä oon.

Olen onnellinen yksi heistä oon!

Tule, etsi siunausta, joka syömmes puhdistaa.

Se saa ilokellot soimaan, pitää sielun tulesa.

*Kaikki kunnia nyt Hänen nimellensä olkohon.
Olen onnellinen yksi heistä oon. (Oletko iloinen siitä?)*

²³² Oi, ettekö ole iloisia? Tervehtikää nyt toisianne kädestä, kun laulamme sitä. Mitä sanot? Tehkäämme se.

*Yksi oi, heistä oon.
Olen onnellinen yksi heistä oon.*

Minä myös olen niin iloinen.

*Yksi oi, heistä oon.
Olen onnellinen yksi heistä oon.
Tule, etsi siunausta, joka syömmes puhdistaa.
Se saa ilokellot soimaan, pitää sielun tulella.
Kaikki kunnia nyt ...*

Nostakaamme nyt kätemme.

Olen onnellinen yksi heistä oon.

²³³ Nyt kaikki yhdessä.

*Yksi oi, heistä oon.
Olen onnellinen yksi heistä oon.
Yksi oi, heistä oon.
Olen onnellinen yksi heistä oon!*

²³⁴ Kuunnelkaa nyt taas tarkkaan, näettekö.

*Ehkei monta oppinutta ollut heidän joukossaan. (hei eivät koskaan tulleet opistosta)
Kastettuina Jeesus-nimeen kokivat he helluntain.
Ja he kertoivat nyt (jokaisen koloon ja nurkkaan) voimastaan, mi vielä sama on.
Olen onnellinen yksi heistä oon.*

²³⁵ Oi, laula se, seurakunta!

*...heistä oon.
Olen onnellinen yksi heistä oon.
Yksi oi, heistä oon.
Olen onnellinen yksi heistä oon!*

²³⁶ Ottakaa nyt pienet nenäliinanne.

*Yksi oi, heistä oon.
Olen onnellinen yksi heistä oon.
Yksi oi, heistä oon.
Olen onnellinen yksi heistä oon!*

²³⁷ Ylistys Herralle! Aamen! Me olemme kuin lapset. Meissä ei ole mitään muodollista. Jumala on ilman muotoa. Onko näin. Kyllä!

*Yksi oi, heistä oon.
Olen onnellinen yksi heistä oon.
Yksi oi, heistä oon.
Olen onnellinen yksi ...*

²³⁸ Oletteko todella onnellisia voidessanne sanoa sen? Vain nostakaa kätenne ja sanokaa: "Ylistys Herralle!" [Veli Branham ja seurakunta sanova yhteen ääneen: "Ylistys Herralle!"] Olen iloinen, että olen yksi heistä. Olen onnellinen ollessani.

²³⁹ Herra Jumala, olen niin onnellinen. Yksi heistä. Yksi heistä. Olen niin onnellinen voidessani sanoa olevani yksi heistä. Oi, Jumala, auta meitä olemaan sitä. Auta meitä pitämään lampun palavana, Herra, kun me marssimme kohti Siionia. Suo se, Isä. Jeesuksen Nimessä, annamme elämämme Sinun palvelukseesi. Aamen. Aamen.

*Kun me marssimme Siioniin
 Oi, kauniiseen, kauniiseen Siioniin;
 Me marssimme ylös Siioniin
 Tuohon kauniiseen Jumalan Kaupunkiin.
 Tulkaamme, me, jotka rakastamme Jumalaa,
 tulkoon ilomme tunnetuksi.
 Liity lauluun ihanasti yhdessä,
 Liity lauluun ihanasti yhdessä,
 Ja näin ympäröiden Valtaistuimen
 Ja... (Oi, vain laulakaa Hengessä!)
 ... Valtaistuimen.
 Kun me marssimme Siioniin
 Oi, kauniiseen, kauniiseen Siioniin;
 Me marssimme ylös Siioniin
 Tuohon kauniiseen Jumalan Kaupunkiin.
 Kun me marssimme Siioniin
 Oi, kauniiseen, kauniiseen Siioniin;
 Me marssimme ylös Siioniin
 Tuohon kauniiseen Jumalan Kaupunkiin.
 Kieltäytyköön ne laulamasta,
 Jotka eivät ole koskaan tunteneet Jumalaa.
 Mutta taivaallisen Kuninkaan lapset,
 Mutta taivaallisen Kuninkaan lapset,
 Tuokoon ilonsa esille,
 Tuokoon ilonsa esille.*

²⁴⁰ **Laulakaamme se!**

*Kun me marssimme Siioniin
 Oi, kauniiseen, kauniiseen Siioniin;
 Me marssimme ylös Siioniin
 Tuohon kauniiseen Jumalan Kaupunkiin.*

²⁴¹ Eikö se hankaakin teidän puhtaaksi. Ettekö rakastakin noita vanhoja lauluja? Minä mieluummin otan ne kaikki kuin... kuin mitkään näistä toisenlaisista lauluista, joita teillä voi olla. Nuo vanhat, sydäntä lämmittävät laulut. Oi kyllä! Minusta tuntuu niin hyvältä ja onnelliselta kun laulan niitä, vian hyvältä. Oi, tuntuu kuin haluaisin vain iloita!

*Jeesus nimi ota myötäs,
 Murheen ja surun lapsi.
 Se on antava ilon ja lohdutuksen sinulle.
 Oi, ota se kaikkialle, minne menet.
 Kallis Nimi (kallis nimi), oi kuinka ihana (oi kuinka ihana)
 Toivo maan ja ilo Taivaan,
 Kallis Nimi, oi kuinka ihana
 Toivo maan ja ilo Taivaan.*

²⁴² **Nyt kun kumarramme päämme:**

*Jeesus Nimessä kumartaen
 Langeten palvoen Hänen jalkoihinsa,
 Kuningasten Kuninkaaksi Hänet kruunaamme,
 Kun matkaamme on päättynyt.
 Kallis Nimi, oi kuinka ihana
 Toivo maan ja ...*